

NÁMA HATTA

jaro 2024 • časopis hnutí Haré Krišna

Krize víry

Proces umírání

Z bláta do louže!

Harinám v Amsterdamu

Obsah

4 **SERIÁL**
Transcendentální deník 9
- Hari Šauri dás

8 **PŘEDNÁŠKA**
Dokonalost jógy
- Šríla Prabhupáda

11 **ZAMYŠLENÍ**
Z bláta do louže!
- Džajgurudév dás

12 **ISKCON NEWS**
- Anádi Čaitanja dás

14 **ROZHOVOR**
Alžběta Kolečkářová:
Návraty mi změnilý život
- Prija-kírti dás

16 **FESTIVAL**
Rathayatra: Festival
láskyplných výměn
- Rádhiká Sundarí déví dásí

18 **MEDITACE**
Krišno, mám jenom Tebe
- Kadamba Kánana Svámí

20 **FESTIVAL**
Padayatra 2024
- Nrisinha Čaitanja dás

22 **SANKÍRTAN**
Největší ze všech komiků
- Kéšava Purí dás

25 **PŘEDNÁŠKA**
Krise víry 1
- Bhakti Vigjána Gósvámí

30 **FILOZOFIE**
Proces umírání
- bhakta Jan Mareš

33 **FESTIVAL**
Bhakti sanga 2024
- Dína Vatsala dás

35 **FILOZOFIE**
Význam Haré Krišna
mahá-mantry
- Šríla Prabhupáda

36 **FESTIVAL**
Maháharinám
v Amsterdamu
- Lóka Sáranga dás

40 **RECEPT**
Kaiserka s kmínem
- Bradža Rání déví dásí

Zakladatel-áčárja Šrí Šrímad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA

Lužce 48, Karlštejn 267 18

www.harekrsna.cz

www.harekrsna-luzce.cz

www.govindashop.cz

www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángi déví dásí

736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalatá Thákurání déví dásí

PŘEDPLATNĚ: Íšání déví dásí

774 919 977, namahatta@seznam.cz

SPOLUPRACOVALI:

ANANGA SÉVIKÁ DÉVÍ DÁSÍ, DŽAJ KÉŠAVA DÁS,
LÍLA KAMALA DÉVÍ DÁSÍ, MADHU MANGAL DÁS,
MADHUSÚDAN DÁS, NITÁI NAVADVÍPAČANDRA
DÁS, PADA PAŇKADŽA DÁS, PRAHLÁD NRISINHA
DÁS, PRÁNANÁTHA HARI DÁS, PUNJA PALAKA
DÁS, RÁMAKÉLI DÉVÍ DÁSÍ, RÁSABIHÁRÍ DÉVÍ DÁSÍ,
SUDŽANÍ DÉVÍ DÁSÍ, TÍRTHAKARA DÁS

V časopise jsou použity obrazové
podklady z BBT

Čtvrtletník Néma Hatta, 28. ročník, č. 2

Vydáno na jaře 2024

Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01
tel. 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Haré Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Kapucínské nám. 310,
Brno-střed, 602 00
tel. 739 634 848
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutořín 7, Kostelec na Hané,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slížany
tel. 605 732 154
www.gokula.cz

**VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE
Góvinda,** Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel. 731 761 831
www.govindabene.cz

Haré Krišna,

před sebou máme léto plné festivalů – Rathajátru i Padajátru, nově se vrací vaišnavský tábor, tentokrát pod názvem Bhakti Sanga, a na fajnšmekry se těší oddaní z Haré Krišna stanu na legendárním trutnovském festivalu, který proběhne v předvečer oslav Krišnových narozenin.

A to mluvíme jen o tom, co nás čeká toto léto v Česku. U severních sousedů láká slavné polské turné s Indradjumnou Svámím, v Německu překrásná podoba Pána Nrisinhadéva a v Maďarsku Šrí Šrí Rádhé Šjám. A také proslavené festivaly, jak na západní Ukrajině, dá-li Krišna, tak například na Baltu.

Jednomu nestačí čas ani prostředky, aby se zúčastnil všeho, po čem jeho srdce touží. A to mluvíme o příležitostech, díky kterým se dostává nad své každodenní činnost a povinnosti. Ty na něho ovšem čekají také a jsou úplně stejně důležité jako ty velké. I když ty samozřejmě můžou člověka nabit na hodně dlouho obrovskou dávkou inspirace.

To vše by se pak mělo projevit v tom, jak pozorně budeme zpívat svá kola, jak budeme číst příběhy o Krišnovi a Jeho oddaných, jak budeme naslouchat světcům a pronikat do jemných tajů vznešené filozofie bhakti jógy, jak budeme s plným srdcem vykonávat službu pro potěšení Nejvyššího Pána a jak si budeme navzájem pomáhat na naší cestě zpátky domů, zpátky k Bohu.

K té inspiraci chce svou troškou do mlýna přispět i nejnovější vydání Náma Hatty, které právě držíte v ruce. Například vzpomínkami na Šrílu Pra-

bhupádu z pera Hari Šauriho prabhua, dokonalou přednáškou Šríly Prabhupády o dokonalosti jógy, zamyslením jeho žáka Džajgurudéva prabhua nad stavem současné civilizace, pozvánkami na výše zmiňované festivaly, bez kterých už si léto asi ani nedovedeme představit, vtipné vyprávění ze „starých dobrých sankirtanových časů“ od Kéšavy Purí prabhua, velice silnou a hlubokou přednáškou Bhakti Vigjány Svámího o krizi víry nebo fotoreportáží z amsterdamského harinámu, který tolik let vedl nezapomenutelný Kadamba Kánana Svámí a který na jeho památku pokračuje dál. A samozřejmě spoustou dalšího zajímavého čtení, týkajícího se jak života (a ájurvedy), tak smrti (a procesu umírání).

Doufám, že se to obsahu Náma Hatty podaří a že čas strávený jejím čtením pro vás nebude ztracený.

Ať se vám vše daří a ať jste šťastní ve vědomí Krišny!

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

Zveme vás!

na **středeční program**
v Góvindě,
Soukenická 27, Praha 1
od 18 hodin

na **nedělní hostinu**
v chrámu Lužce,
Lužce 48, Karlštejn
od 14 hodin

a do dalších chrámů, středisek a restaurací
hnutí Haré Krišna po celé České republice

Šrí Vrindávan Dhám

2. prosince 1975

V 11:15 dopoledne jsem se převlékl do gamši a odešel jsem do daršanové místnosti, kde Prabhupáda seděl za stolem a mluvil s nějakými oddanými. Rozhodl se jít nahoru na střechu a sedět na slunci.

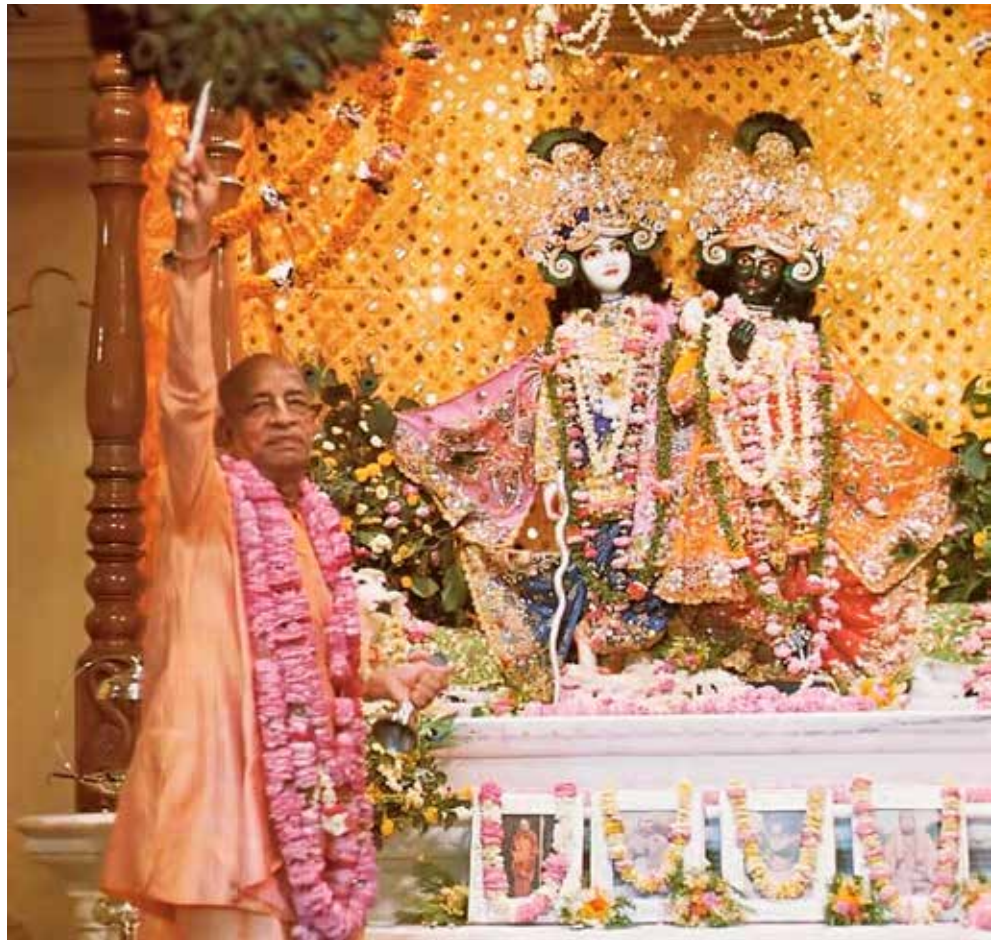
Prabhupáda bez obtíží zdolal kryté zadní schody a vyšel ven do jasného slunečního světla. Poté, co zběžným pohledem přes postranní zeď zjistil, co se tam děje, prošel místností třikrát sedm metrů velkou do otevřené zadní části.

Prabhupáda se převlékl do gamši a posadil se na slaměnou rohož. Když jsem ho začal masírovat, dorazil Hansadúta s poštou. Prabhupáda někdy odpovídá na dopisy dopoledne, ale častěji během masáže. Hansadúta postupně přečetl každý dopis a zapsal odpovědi Šríly Prabhupády přesně tak, jak je nadiktoval.

Je poučné a zábavné slyšet různé zprávy z ISKCONu po celém světě, jak problémy, tak úspěchy, a Prabhupádovy odpovědi na ně. V odpovídání na dopisy je velmi dochvilný, pokaždé odpovídá během jednoho nebo dvou dnů od obdržení dopisu. Na dopis odpovídá, jako by byl korespondent před ním. Jeho odpovědi jsou doprovázeny všemi stejnými obličejovými gesty, jimiž se vyznačují jeho rozhovory – uznalým zvedáním obočí a rozevřením očí, mírným pokývnutím hlavou, zářivými úsměvy, káravými pohledy. Každému dopisu věnuje plnou pozornost a jeho odpovědi jsou výmluvné, osobní a vždy k věci.

Dnes se zabýval dopisy z Nového Dillí.

Kírtirádžovi napsal povzbuzující dopis, v němž ho vybízel, aby kázal v Polsku. Připomněl mu předpověď Pána Čaitanji, že vědomí Krišny se rozšíří do každého města a vesnice na světě. Pak vyjádřil

Šríla Prabhupáda při inauguraci chrámu Krišny a Balarámy ve Vrindávanu

svou vděčností, že tolik amerických a evropských chlapců a dívek pomáhá tomu, aby se to stalo realitou. „Není to falešné jako komunismus, socialismus a mnoho dalších ismů v dnešním světě, ale je čistě duchovní, autorizované Krišnou samotným, který pronesl tuto vědu o životě před pěti tisíci lety na bojišti Kurukšetry. Toto bojiště stále existuje a rádi uslyšíte, že včera jsme byli právě na tom místě, kde Krišna hovořil k Ardžunovi, a postavíme tam nádherný chrám Krišny a Ardžuny. Lidé tam budou přijíždět z celého světa, aby jej navštívili a pochopili autoritu a vznešené poselství Pána Krišny.“ Skončil tím, že požádal Kírtirádže, aby posílal pravidelné zprávy o pokroku své mise.

Pušta Krišna Svámí zaslal zprávu o navrhovaném novém Mercedesu. Také přiložil kritický novinový článek z časopisu jedné křesťanské sekty s jeho odpovědí opravující jejich špatné pojetí.

Prabhupáda byl potěšen jeho kázáním a řekl mu: „Nepřijímají fakt znovuzrození a tvrdí »Probudte se«, takže to nedává smysl. Tvůj dopis byl pěkný. Celý svět je v temnotě a my jej přivádíme na světlo tím, že kážeme bhágavata-dharmu. Děkuji ti, že mi pomáháš.“

Dopis žádající Prabhupádu o přijetí jedenácti nových kandidátů na první zasvěcení přišel z Německa a on Čakravartimu dásovi odpověděl podle standardního formátu. „Přijmi prosím má požehnání. Přijímám chlapce a dívky z následujícího seznamu za své řádně zasvěcené žáky. Ty jako prezident na zámku Rettershof máš povinnost dohlédnout na to, aby se vždy dodržovaly zásady vědomí Krišny. Zvláště zpívání šestnácti kol denně a dodržování čtyř usměrňujících zásad: žádné maso, ryby, vejce, žádné omamné látky, žádný hazard a žádný nezákonný sex. Všichni studenti se musí zúčastnit ranního a večerního áratí a přednášek. Následujeme-li tento jednoduchý program spolu s pravidelným sankirtanem, distribucí knih a kázáním, pak nedojde k žádnému poklesnutí. Stejně jako když někdo dodržuje čistotu a řádně se živí pravidelnou stravou, nenakazí se nemocí, ale pokud dojde k zanedbání těchto věcí, nákaza dostane šanci, člověk zeslábne a padne nemoci za oběť. Vědomí Krišny je tedy lék na hmotnou nemoc a upřímné zpívání Haré Krišna mantry je základní složkou tohoto léku.“

Při přijímání nových žáků Šríla Prabhupáda dává každému duchovní jméno a nový růženec. Šríla Prabhupáda předal úkol výběru duchovních jmen tajemníkovi. Tajemník jména shromažďuje z knih uvádějících různá jména Rádhy a Krišny a odesílají se společně s Prabhupádovou odpovědí. Prabhupáda také pověřil své sannjásí a některé členy GBC odpovědností pronášet první kolo mahámantry na novém růženci každého žáka. Někdy zpívá džapu na růžencích sám před jejich odesláním poštou novému žákovi.

Nakonec odpověděl na dopis Tušty Krišny Svámiho z Nového Zélandu. Tušta Krišna Mahárádž patří do skupiny oddaných, kteří se před několika lety oddělili od ISKCONu. Nesouhlasili s určitými způsoby distribuce knih a řídicí strukturou v ISKCONu. Vedoucí této skupiny je bývalý ISKCONský sannjásí jménem Siddha-svarúpánanda Gósvámí. Přestože členové této skupiny mají své vlastní představy o šíření vědomí Krišny, Tušta Krišna Mahárádž pravidelně píše Šrílovi Prabhupádovi.

Tušta Krišna předtím doporučil různé lidi k zasvěcení, ale před jejich přijetím Prabhupáda chtěl vědět, jestli sám Tušta Krišna Mahárádž následuje principy. Dopis Tušty Krišny obsahoval souhlasné potvrzení a Prabhupáda odepsal: „Od každého studenta se očekává, že se stane áčárjou. Áčárja znamená ten, kdo zná pokyny písem, následuje je prakticky v životě a učí jim své žáky. Dal jsem ti sannjás ve velké naději, že v mé nepřítomnosti budeš kázat toto učení po celém světě, a Krišna tě tak uzná jako svého nejuprávnějšího služebníka. Jsem tedy rád, že ses neodchýlil od zásad, které jsem tě naučil, plně zmocněn tedy pokračuj v kázání nauky o vědomí Krišny. To mi bude dělat velkou radost, protože v Gurv-áštace je potvrzeno: »jasja prasádád bhagavat-prasádah«. Pouhým uspokojením svého duchovního mistra, který je přijímán jako pravý zástupce Pána, okamžitě bez jakékoliv pochybnosti uspokojíš Krišnu.“

Prabhupáda také poukazoval na nezávislou mentalitu Tušty Krišny, pečlivě ho povzbuzoval, aby si ho udržel nablízku. „Drž se velmi přísného výcviku a pak budeš pravým guruem a můžeš přijímat žáky podle stejné zásady. Z hlediska etikety je však zvykem, že v průběhu života svého duchovního mistra přivádíš potenciální žáky k němu a v jeho nepřítomnosti

Podle Pána Čaitanji se vědomí Krišny rozšíří do každého města a vesnice

Šríla Prabhupáda na své slavné návštěvě německého zámku Rettershof

nebo po odchodu můžeš přijímat žáky bez jakéhokoliv omezení. To je zákon žákovské posloupnosti. Chci vidět své žáky, jak se stávají pravými duchovními mistry a velmi rozsáhle šíří vědomí Krišny; to učiní mě i Krišnu velmi šťastnými.“

Každý dopis končil větou „Doufám, že tě tento dopis zastihne v pořádku“ a přídomkem „Tvůj věčný dobrodinec, A. Č. Bhaktivédánta Svámí“.

Každý den po diktování Hansadúta dopisy přepíše a později je večer položí na stůl Šríly Prabhupády. Každý je připnut k obálce s adresou, průklepem, veškerými přílohami a dopisem, na který odpovídá. V noci si je Prabhupáda přečte a podepíše je. Odeslány jsou dalšího dne.

Ke konci masáže přišel na střechu Akšajánanda Svámí. Žádal Prabhupádu, aby dovolil Prithu-putrovi být zasvěcen do stavu odříkání a připojil se k obřadu již zařízeného pro dva brahmačáři z chrámu v Bombaji, Lókanátha a Šrídhara, kteří mají dostat sannjás zítra.

Prabhupáda se zeptal: „Proč chce být sannjásim?“ Akšajánanda odpověděl velmi zjednodušeně: „Chce rozšířit své kázání.“

Prabhupádovi se zjevně zdála jeho odpověď poněkud banální, a tak ho Akšajánanda Mahárádž ujistil, že Prithu-putra už žije odděleně od své ženy a káže nadšeně ve vrindávanské sankirtanové skupině.

Prabhupáda byl stále poněkud skeptický a chtěl další potvrzení o jeho způsobilosti pro sannjás. Navrhl, aby Prithu-putra cestoval po Americe se skupinou Rádhá-Dámódara pod vedením Tamála Krišny Gósvámího po dobu jednoho roku a byl vycvičen, ale Akšajánanda Mahárádž trval na svém. Řekl, že Prithu-putra je v Indii mnoho let a neuvažuje o odchodu. Protože Akšajánanda Mahárádž dosvědčil jeho spolehlivost, Prabhupáda nakonec souhlasil.

Jelikož jediná koupelna byla ta vedle jeho ložnice, Prabhupáda se musel kvůli koupeli vrátit dolů. Seděl na malé dřevěné stoličce na mramorové podlaze koupelny, smíchal teplou a studenou vodu v mosazných kbelících a začal smývat olej. Mezitím jsem opatrně položil na lůžko sadu čistého oblečení: kurtu, dhóti a kaupín. Přepnul jsem čtyři zlaté knoflíky z jeho špinavé kurty na čistou. Po sebrání jeho špinavého prádla a masážních pomůcek jsem odešel do obyvacího pokoje.

Ratha Yatra

festival radosti

Neděle
23.6.

Vstup
zdarma

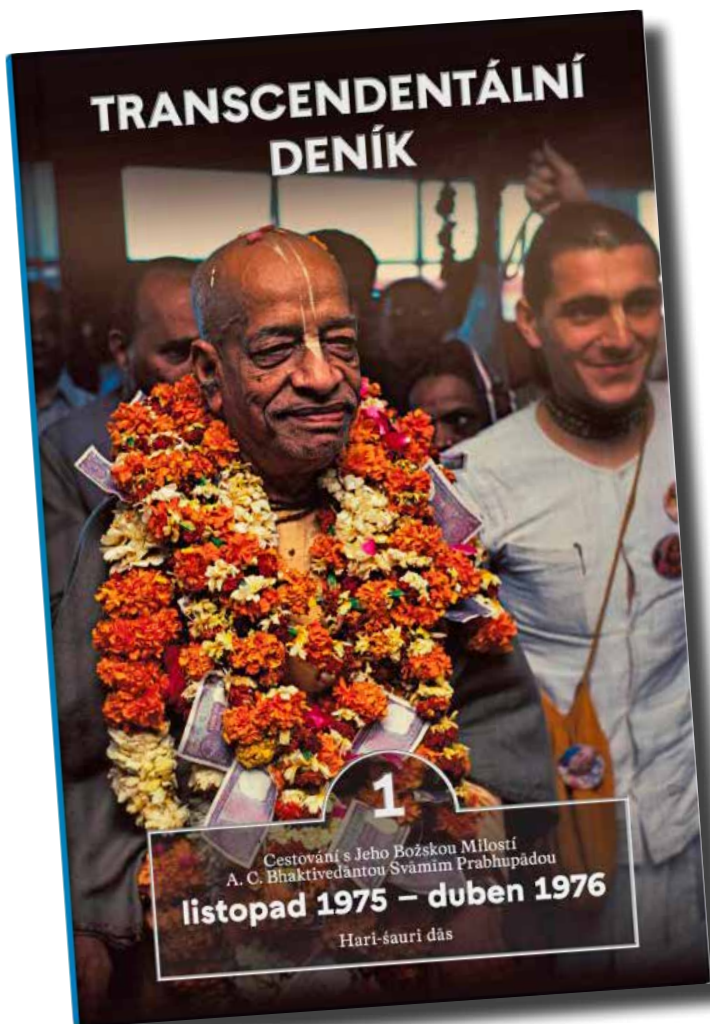
průvod
od 12.00

náměstí Republiky, Praha 1

kulturní
program
od 15.00

www.rathayatra.cz

The International Society for Krishna Consciousness
Founder-Acharya His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Na stole má Prabhupáda velmi malou stříbrnou lótu naplněnou vodou, spolu s velikostně odpovídající lžící a víčkem. Nabírám vodu lžičkou, dávám ji na víko a vedle ní kladu malou kuličku tilakového jílu gópi-čandanu a pevné zrcátko.

Poté, co se oblékl, přešel černou vyleštěnou podlahu obývacího pokoje pokrytou tenkými bílými bavlněnými matracemi. Ty slouží jako sedadla pro jeho každodenní návštěvníky. Posadil se u stolu, nanесl si na tělo tilak a pak odříkával mantru Gájatri.

Ihned poté Harikéša vstoupil do postranní místnosti s thálí plným prasádam. Prabhupáda usedl k obědu v klidu a samotě, jedl pomalu a rozvázně a občas vyhlédl přes zadní verandu na dvůr.

Po obědě se Prabhupáda vrátil do bytu na střeše. Prošel dveřmi, otočil se a dal mi můj první přímý pokyn v mé nové službě. „Nyní je tvou jedinou starostí setrvat se mnou dvacet čtyři hodin. Můžeš zůstat tady,“ řekl a ukázal na slaměnou rohož přede dveřmi, „a neodcházej.“ Pak vešel dovnitř, aby si odpočinul.

Šťastně jsem se posadil a cítil jsem se velmi spokojen, že jsem obdržel svůj první osobní pokyn. A jaký! Být nepřetržitě s ním: kdo by mohl doufat v něco víc?

Probudil se asi o hodinu později, chvíli seděl u svého stolu a četl Šrímad-Bhágavatam, zatímco jsem ho ovíval malým vějířem z pavích per. Cítil jsem se plně spokojen s touto prostou službou a napadlo mě, jak jednoduchý a vznešený může duchovní život být. Jen před několika málo týdny jsem byl zaneprázdněn jako manažer chrámu zde ve Vrindávanu, horečně jsem pobíhal kolem od rána do večera (a často uprostřed noci). Byl jsem vždy aktivní a energický, nerad jsem nečinně proseděl byt i jen pár minut. Od doby, kdy jsem se poprvé připojil k hnutí, jsem měl dojem, že nedělám řádně svou oddanou službu, pokud nejsem stále fyzicky aktivní a nevytvářím nějaký hmatatelný výsledek. Teď však v ostrém protikladu k tomu zde stojím a tiše ovívám Šrílu Prabhupádu, nalévám trochu vody do jeho poháru nebo trpělivě hlídám jeho dveře. Bylo toho zdánlivě tak málo, ale protože jsem přímo těšil duchovního mistra, chápal jsem, že to je stejně podstatné jako jakákoliv významná činnost v životě oddaného.

Je velmi příjemné být s Prabhupádou během těchto klidných chvil. Má laskavé a mírné chování a je zcela pevný a stálý ve své oddanosti Kříšnovi. Má obrovskou sílu a moc, ale je prost vášně. Jeho vystupování je naprosto dominantní, aniž by bylo sebemeně despotické, jeho mysl je klidná a jeho smysly jsou bez námahy ovládnuty. Jeho inteligence je naprosto jasná a ví, jak se chovat a jak by měli jednat v každé situaci ostatní. Jeho chování tedy činí duchovní život skutečností.

Když jsem ho dnes sledoval, došlo mi, že je živým, dýchajícím Bhágavatamem; sám odpovídá všem popisům vědomí Kříšny ve svých knihách. Čtení jeho knih přináší postupné pochopení, ale to, čemu je porozuměno po možná několika životech studia, je každou sekundu, každou minutu a každý den odhalováno v Prabhupádově osobní společnosti.

Proto jsem se vnitřně rozhodl naučit se, co nejvíce mohu, dokud mám tuto jedinečnou příležitost ho zblízka sledovat. Při pouhém sledování Šríly Prabhupády při každodenních činnostech – jak jedná s oddanými, jak reaguje na různé situace, jak káže, jak řídí celosvětové záležitosti své stále se rozšiřující Společnosti, jak odpočívá, jak neustále prosazuje hnutí Pána Čaitanji, jak si je absolutně každý aspekt jeho bytí plně vědom Kříšny – je celkem snadné pochopit plný význam svatých písem. Studium a kázáním lze dělat stálý pokrok, ale přinejmenším já, ačkoliv mám plnou víru ve vědomí Kříšny, mnoho myšlenek a zásad stále vnímám jen intelektuálně, dosud jsem je plně nepochopil. Sledováním Šríly Prabhupády však vidím, že jsou přirozenou, nedílnou součástí jeho samotného bytí. 🙏

Dokonalost jógy

Když se živá bytost může narodit v rodině jogína nebo oddaného, je to pro její duchovní pokrok velkým přínosem, protože toto zrození s sebou přináší zvláštní výhody.

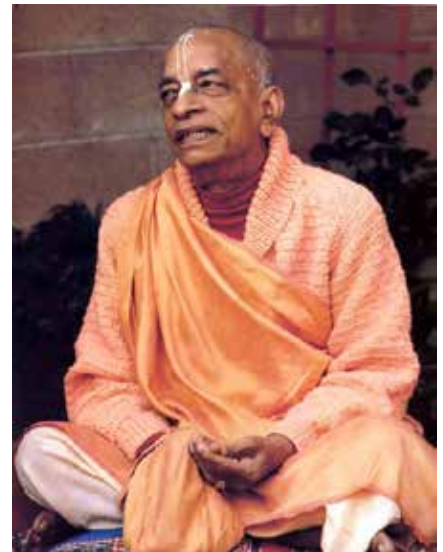
„A jogín, který se usilovně snaží o další pokrok a který se zdokonalil po mnoha a mnoha zrozeních, je očistěn ode vší poskvrny a nakonec dosáhne nejvyššího cíle.“ (Bg. 6.45)

Když je člověk úplně oprostěný od všech znečištění, dosáh-

ne nejvyšší dokonalosti jógového systému – vědomí Křišny. Neustále myslet na Křišnu je dokonalostí a samotný Křišna to potvrzuje: „Po mnoha zrozeních a smrtích se člověk, jenž je vpravdě obdařen poznáním, odevzdá Mně, věda, že Já jsem příčinou všech příčin a všeho, co existuje. Taková duše je velmi vzácná.“ (Bg. 7.19)

Člověk se tedy po mnoha životech naplněných zbožnými činy zbaví všech nečistot pocházejících z iluzorních dualit a zaměstná se v transcendentální

„Po mnoha zrozeních a smrtích se člověk, jenž je vpravdě obdařen poznáním, odevzdá Mně, věda, že Já jsem příčinou všech příčin a všeho, co existuje. Taková duše je velmi vzácná.“ (Bg. 7.19)

službě Bohu. Šrí Křišna to uzavírá těmito slovy: „Za nejvyššího ze všech jogínů považuji toho, který je se Mnou nejdůvěrněji spojen, neustále na Mne myslí a oddaně a láskyplně Mi slouží.“ (Bg. 6.47)

Z toho vyplývá, že vyvrcho- lením všech jóg je bhakti-jóga, oddaná služba Křišnovi. Ve skutečnosti všechny jógy popsané v Bhagavad-gítě směřují k tomuto cíli, neboť dosáhnout Křišny je dokonalostí všech jógových systémů. Od začátku, od karma-jógy, až ke konci, k bhakti-józe, vede dlouhá cesta seberealizace. Na počátku je karma-jóga, práce bez očekávání výsledků. Když se karma-jóga spojí s poznáním a odříkáním, dospějeme k dalšímu stupni, k gjána-józe neboli józe poznání. Když gjána-jóga přeroste v meditaci o Nadduši a pomocí různých fyzických metod se mysl upře na Nadduši, říká se tomu aštánga-jóga. A když aštánga-jóga pře-

Šrī Šrī Nītaī Navadvīpačandra

Mahāprasādam

SLADKOSTI • SLANÉ KEŠU • ČIDVA • SMĚS OŘECHŮ A SUŠENÉHO OVOCE

K DOSTÁNÍ:

- v restauraci Góvinda Soukenická, Praha •
- v chrámu ISKCON Lužce •

• online na www.govindashop.cz (pouze pokud objednáváte i jiné zboží z e-shopu) •

• možnost zaslání poštou - samotné mahāprasādam objednávejte na e-mailu ss.tm@seznam.cz •

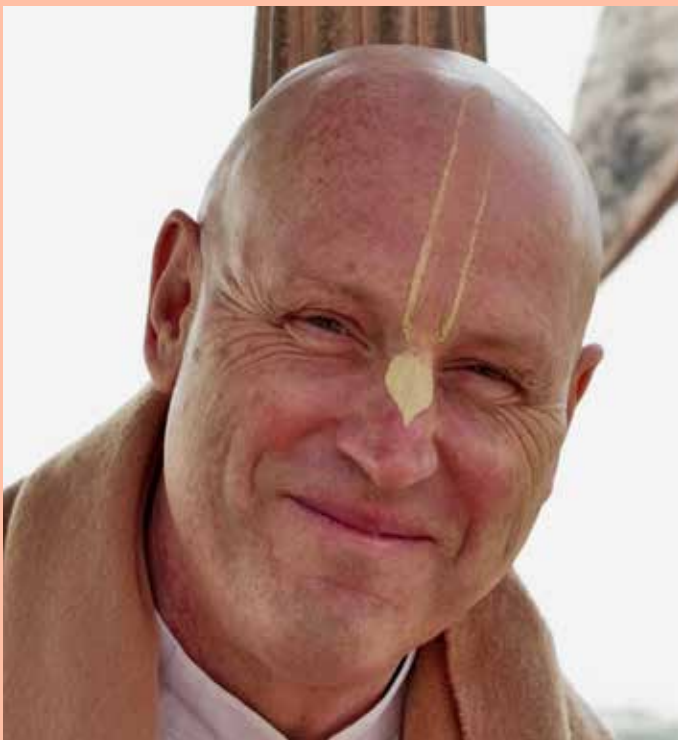
jde v uctívání Nejvyšší Osobnosti Božství, Krišny, je to vrcholná jóga, bhakti-jóga.

Nejvyšší cíl

Bhakti-jóga je skutečně nejvyšším cílem, ale chceme-li analyzovat bhakti-jógu podrobně, musíme pochopit i další metody. Jógín, který dělá pokroky, je tedy na pravé cestě k věčnému štěstí. Ten, kdo se zastavil v nějakém bodě a nedělá další pokrok, se nazývá karma-jógín, gjána-jogín, dhjána-jógín, rádža-jógín, hatha-jógín atd., ale ten, kdo má takové štěstí, že se dostal na úroveň bhakti-jógy neboli vědomí Krišny, již překonal všechny ostatní jógové systémy.

Vědomí Krišny je posledním článkem jógového řetězce, článkem, který nás spojuje s Nejvyšší Osobou, Pánem Šrī Krišnou. Bez tohoto posledního článku je celý řetěz takřka zbytečný. Ti, kteří se opravdu zajímají o dokonalost jógy, by měli okamžitě začít rozvíjet své vědomí Krišny zpíváním Hare Krišna, čtením Bhagavad-gity a zaměstnáváním se v oddané službě Krišnovi ve Společnosti pro vědomí Krišny a tím překonat všechny ostatní jógové systémy a dosáhnout konečného cíle všech jóg - lásky ke Krišnovi. 🙏

Žádná kritika!

Nikdy, za žádných okolností, nepište nic, co by kritizovalo oddané, zvláště na internetu, mnoho lidí to ruší a není to nutné.

Když uslyšíte špatné slovo o konkrétním oddaném, vaše schopnost ocenit tohoto oddaného se značně sníží. A pokud trávíte více času s takovými kritizujícími lidmi, pak byste si mysleli, že je vlastně v pořádku říci pár pohrdavých věcí o oddaných.

Tato kultura může vzrůstat, a ve skutečnosti vyrostla. A není to nutné. Není to něco, co dělají velcí áčárjové, ani něco, co dělají pokročilí oddaní. Ve skutečnosti jsem si všiml, že pokročilí oddaní jsou velmi velmi opatrní, pokud jde o kritické vstupování do diskusí o oddaných. A tak se vyvarujte pomlouvání oddaných - místo toho to otočte a oslavujte je, když jazyk chce říct něco špatného, nebo prostě neříkejte vůbec nic, cvičte ticho. Nikdy, za žádných okolností, nepište nic, co by kritizovalo oddané, zvláště na internetu, mnoho lidí to znepokojuje a není to nutné.

Vaišéšika Prabhu (ACBSP) 🙏

Z bláta do louže!

Elektromobil, který je už dlouho považovaný za řešení znečištění ovzduší ve městech, je dnes považován za nejúčinnější zbraň v boji proti klimatickým změnám. Přestože se v případě elektromobilů bavíme o vozidle s nulovými emisemi, jeho výroba produkuje téměř stejné množství emisí jako konvenční automobil se spalovacím motorem. Bez extrakce nerostů a továren na jejich zpracování a s tím související negativní dopad na přírodní zdroje a životní prostředí se automobilový průmysl zkrátka neobejde.

Vzhledem k tomu, že výroba jednoho elektromobilu vyžaduje v průměru téměř třikrát více mědi a manganu než průměrný automobil se spalovacím motorem, nemluvě o kobaltu, niklu, lithiu a grafitu a také vzácných zemích pro určité typy baterií, povede masivní nasazení elektromobilů k zintenzivnění těžby. Zachováním ekonomického modelu Adama Smitha, který proklamuje paradigma nekonečného růstu v konečném prostoru, paradox liberální kapitalistické společnosti, a který byl dosud aplikován

na automobil se spalovacím motorem, se naše společnost nadále šine směrem k „autoobezitě“. Lze se obávat, že elektromobil se záhy stane trojským koněm automobilového a těžářského průmyslu, a tím pádem jen změníme tapety – přesuneme následky bezmezných těžby nerostných zdrojů na budoucí generace. V současnosti je na Zemi celkem miliarda aut. Za deset let jich, včetně elektromobilů, budou přinejmenším dvě miliardy. Budeme mít stále víc aut a kamionů, které budou buď popojíždět, nebo stát v dlouhých kolonách. Více „stojidel“ než vozidel.

Můžeme se ptát: existuje alternativa ke kapitalismu, tržnímu hospodářství, ekonomickému modelu Adama Smitha? Bezesporu ano. Určitě to však není komunismus ani socialismus – každý materialistický ekonomický systém v sobě nese zárodek vlastní zkázy. Nejlepší alternativou ke kapitalismu je daivi varnášrama dharm, duchovní ekonomický model založený na jednoduchém životě a ušlechtilém myšlení – bez těžkého průmyslu, zvaném ugra karma (Bg. 16.9). Zbývá jen doufat, že hnutí pro vědomí Krišny tento model bude implementovat co nejdřív – ve svých střediscích a na svých farmách po celém světě. 🙏

Na silnicích je více „stojidel“ než vozidel.

Otevření Nrisinhadévova křídla TOVP v Májápuru

2. března bylo v Májápuru (Indie) slavnostně otevřeno Nrisinhadévovo křídlo, první z chrámových prostorů Chrámu védského planetária (zkráceně TOVP: Temple of the Vedic Planetarium), největšího a nejambicióznějšího z projektů ISKCONu. Stavba chrámu, který by plně představoval védský koncept světového řádu, kombinující východní moudrost a západní technologii, byla jednou z největších aspirací Šríly Prabhupády. Skutečná výstavba začala již v roce 2009, a pokud bude pokračovat současné financování, měla by být dokončena v roce 2026.

Nové křídlo, stejně jako chrám jako celek, zatím není návštěvníkům přístupné (pouze v rámci exkurzí). Po slavnostním otevření nového křídla pokračují práce na jeho dokončení. Předpokládaný termín jejich dokončení je letošní Nrisinha Čaturdaší. Kdokoli může pomoci s realizací těchto plánů převodem jakékoli částky na otevřený účet projektu. A pokud chce nejen pomoci, ale i zapsat své jméno do historie a získat maximální prospěch z dokonalého daru, mohl se zúčastnit 12denní fundraisingové kampaně Give To Nrsimha, která bude probíhat od 10. května (Akšaja Tritija - tzv. nejpriznivější den v roce) do 22. května (Den zjevení Pána Nrisinhadéva). V jejím rámci se například mohl stát sponzorem jedné z 1008 „Nrisiniových cihel“, které budou i se jmény dárců umístěny a zapečetěny pod oltář Nrisinhadéva a Prahláda Maharádže.

Veškeré podrobnosti o této akci, stejně jako o celém projektu, jsou k dispozici na stránkách www.tovp.org.

Samádhi Kadamby Kánany Svámího

27. března ve Vrindávanu (Indie), na pozemcích ISKCONské góšaly, se konalo slavnostní otevření samádhi Kadamby Kánany Svámího, načasované na roční výročí odchodu tohoto vznešeného oddaného, který zanechal velkou stopu i v historii české a slovenské játry - v první řadě v podobě skoro stovky žáků. Mnoho z nich bylo přítomno

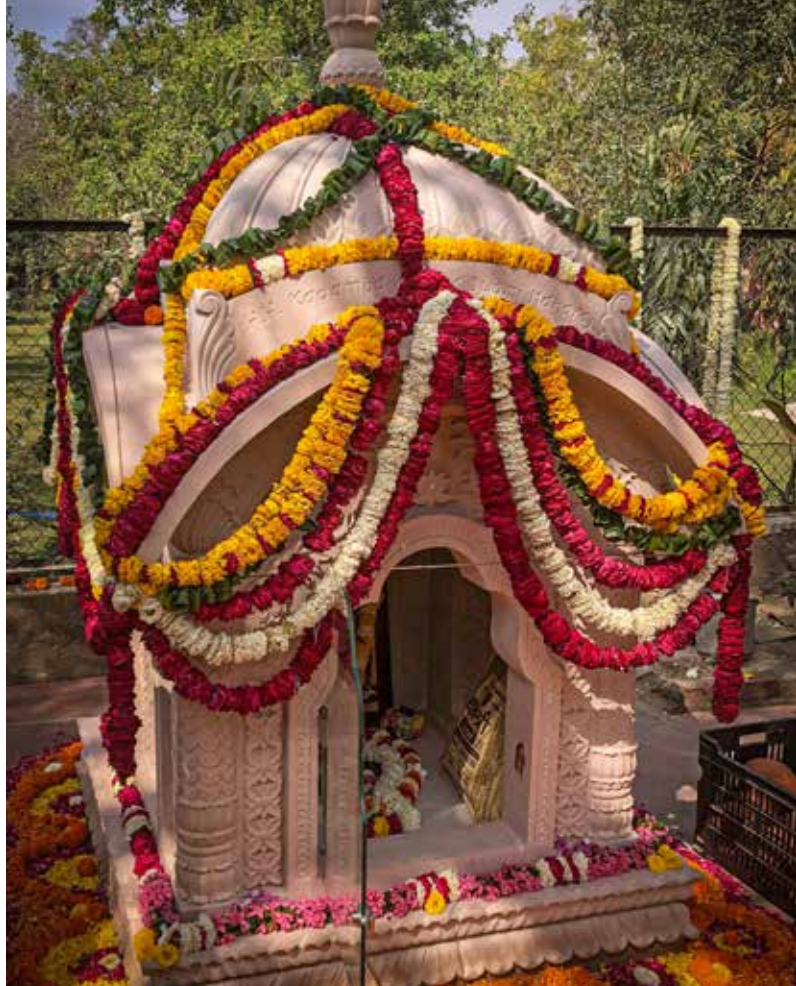
i na ceremoniálu otevření samádhi, který byl součástí 8denního festivalu věnovaného této události. Mezi čestnými hosty byli Džajádvaita Svámí, Džanánanda Gósvámí, S.B. Kéšava Svámí, Bhakti Anugraha Džanárdana Svámí, Bhakti Brihat Bhágavata Svámí, Bhakti Ášraja Vaišnava Svámí, Prithu Prabhu a další starší vaišnavové.

Samádhi Kadambý Kánany Svámího se stalo již jedenáctým v ISKCONské Samadhi Area, kde doplnilo samádhi takových legend v historii ISKCONu, jako jsou například Jamuná Déví Dásí, Brahmánanda Prabhu, Aindra Prabhu, Bhakti Čáru Svámí a Ananta Šánti Prabhu (první oddaný Krišny na území bývalého SSSR).

Sacred Chants: Nový dokument o oddaných Krišny

Začátkem března se uskutečnila premiéra 17minutového dokumentu Sacred Chants (Posvátné zpěvy), natočeného loni jako diplomová práce mladé české producentky Heleny Kubešové, absolventky Fakulty dokumentární tvorby a produkce na britské univerzitě v Southamptonu (nyní působí jako produkční v Hudebním divadle Karlín v Praze).

Jak sama autorka přiznala během premiéry filmu, která proběhla na farmě Krišnův dvůr v rámci nedělního programu 3. března, natáčení filmu zabralo pouhé dva dny. Plus zhruba tři měsíce trvalo rozpracování nápadu.

Film (je k dispozici ke zhlédnutí na YouTube) se soustředí na příběhy oddaných dvou různých generací: Lóky Sárangy Prabhu a Džáhnnaví Čandriky Déví Dásí, natočené formou rozhovorů s nimi o základech praxe vědomí Krišny, jejich osobních příběhů a názorů na svět. Natáčení probíhalo v létě 2023 na farmě Krišnův dvůr a během Padajátry. 🌸

Alžběta Kolečkářová

Návraty mi změnily pohled na život

Zpěvačku pohybující se na pomezí popu, soulu a rocku k hudbě přivedl otec muzikant. Obrovský úspěch sklídila jako finalistka druhé řady Česko Slovenské SuperStar. Roku 2011 jí vyšlo debutové album s názvem „To cítím“. Poté Alžběta spolupracovala s René Ryparem na soundtracku k filmům, zpívala s Pražskou filharmonií a Pražským symfonickým orchestrem, byla hostem a vokalistkou na CD kapely Portless, nahrála úspěšný singl „Proud mezi námi“ s kapelou Reflexy, který má na kanále Youtube přes 12 milionů zhlédnutí. V říjnu roku 2023 vydala Alžběta své druhé album s názvem Na to hezký vzpomínej.

Jak ses dostala k hudbě a ke zpívání?

Hudba, tanec a divadlo mě provází již od 3 let. Taťka je z folklórní rodiny a mamka hrála vždy ochotnické divadlo. Od základní školy jsem hrála na housle, cimbál, později na klavír, kytaru jako samouk, ale předně jsem se ubírala tím, co mě nejvíc volalo vnitřně, a to je zpěv a psaní písniček.

Jak vnímáš dnešní svět? Chtěla bys něco změnit?

Já mám svět i lidi moc ráda. Myslím si, že většinou se k nám dostane to, co do okolí vysíláme, ale zároveň nás nemůže minout všeobecná rovina. Myslím si, že lidé by se měli více obracet k víře, k sobě samým a oprostít se od závisti, lží a podvodů. Taky

bych byla pro, aby se celkový průmysl soustředil více na přírodu a rostlinné produkty.

Jaký je tvůj vztah k duchovním naukám, směrům a filozofiím?

Jsem pokřtěná katolička. Musím přiznat, že je to celoživotně velká opora mé duše. Vždycky jsem cítila dobro ve svém srdci a myslím si, že to s tím má co do činění. Zároveň se celkově ve svém životě cítím jako spiritualistka, ale poslední dobou tíhnu zpět ke křesťanství, modlím se každý večer a víra je v mém životě velmi důležitá. Od přečtení knížky Návraty jsem ovšem získala...

Setkala jsi se už někdy s oddanými Krišny? Četla si nějakou Haré Krišna knihu? Co ti to dalo?

Ano, setkala a mám mezi nimi i několik přátel. Četla jsem knihu Návraty a změnilo mi to pohled na život. Dodnes mi tento vhled na duši a reinkarnaci samotnou dává světlo a motivaci do života.

Jsi vegetariánka?

Všeobecně maso moc nejím. Nevařím si ho, ale připravuji ho dětem, protože je u nich i skrz mé vysvětlování o živinách a vlivu na tělo maso na prvním místě. Tedy u toho staršího. Mladší miluje ovoce a zeleninu – jako já. Já si nejraději připravuji veg curry, stew s příměsí cizrny, fazolí, tofu a nebo klidně zkouším nové alternativy namísto masa. Jednoduše já osobně upřednostňuji jídlo bez masa, ale mám ráda ryby, mořské plody a občas i maso. Celkově navzdory tomu jsem pro co největší omezování prodeje masa, a kdyby se to jednou povedlo dostat do protisměru, budu šťastná za všechny.

Jaké hodnoty bys chtěla předat svým dětem?

To, že jsme si všichni rovni na úrovni bytí, že můžou dokázat, cokoli jen budou chtít, ale stojí za tím spousta práce, vytrvalosti, ale především ta víra. Přesu si, aby zůstali tak dobrosrdeční a milující, jako jsou teď, a sdíleli s okolím radost ze života a dobro. Chci,

aby si nesli zdravý vztah k penězům, a především, aby znali své osobní hodnoty a měli pevné základy svého (sebe)vědomí. Přeji si, aby byl pro ně navždy hodnotný náš vztah a naše pouto sililo, protože pro ně vždy budu připravená, kdyby cokoli potřebovali. Asi neumím vyjmenovat hodnoty na základě materiálního světa nebo aby se co nejvíc vzdělávali. Jde to totiž ruku v ruce s jejich bdělostí a harmonií, kterou se snažím budovat.

Uznáváš karmu a reinkarnaci?

Reinkarnaci zcela. Je to přece o duších, ty jsou nekonečné, ale zároveň dle mě záleží na tom, jak každý podvědomě se svou duší zachází, nakolik si uvědomuje a uctívá svoje transformace a jak vnímá své bytí na tomto světě ve fyzickém těle. Je to něco, na co se dá nahlížet s nedůvěrou, ale já mám v reinkarnaci důvěru maximální a pomáhá mi to jít vpřed a věřit, že je vše součástí vývoje-transformace. Co se karmy týče, říká se, že se vždy vrátí. Já to vnímám tak, že cokoli, co uděláme, pro sebe, pro druhé, nebo naopak něco, co není úplně morální nebo je to třeba něco unáhleného bez rozmyslu, je součástí našeho života, bytí, je to karma, která nás stejně tak odmění, nebo potrestá v budoucnu.

Jak čelíš různým výzvám v životě?

Z čeho čerpáš inspiraci?

Výzám čelím. V každý moment hledám sílu ve víře, v tom, že mám pro koho žít, komu ukázat, že nás fyzický život nedostane do kolen. Bohužel, i když jsem minulý rok zažila ztrátu přítele, který tihu neustál, hrála tam roli psychická nemoc, na což nahlížím poněkud jinak. Je ovšem opět dílo člověka samotného, jak se k takové nemoci staví, a jestli si ji třeba sám nespustil. Někdy je to opravdu těžké a mám pocit, že jsem na konci svých sil. Nechám to projít, nadechnu se a jdu dál. Hledám znovu odraz ode dna v každodenních činnostech, protože si myslím, že čas, který trávíme doma za zavřenými dveřmi, se počítá nejvíc. Ležíme u televize? Uklízím, vařím, starám se o rodinu? Hraji si s dětmi a rozvíjím je? Trénuju své dovednosti, tělo a posiluju ducha? Lituji se, nebo povzbuzuji k lepším zitrkům?

Vidím kolem sebe mé syny, kteří mě přišli naučit to, co jsem o sobě dosud nevěděla. To, co jsem si myslela, že nechám ve své minulosti a dospívání a udělám jinak. Ale najednou se mi dostalo podobného, ba i těžšího osudu, než měla moje mamka, a já vidím, jak jednoduché je soudit, když nemáš tušení,

co to z druhé strany obnáší – zaopatřit dvě děti, čelit každodennímu životu a nést zodpovědnost.

Vidím opravdové přátele, kteří mě nenechají ve štychu, ale je také třeba vycítit, kdy má smysl se obrátit zpátky k sobě, do svého nitra, k Bohu a neopírat se o ostatní – postavit se všemu čelem. A to je má inspirace. Když dokážu včas zastavit a odrazit se právě od svého nitra. A pak? Nejvíc ze všeho mě inspiruje láska. Ale jak to bývá, někdy je láska fér, a někdy musí ukázat, že nás ovládá, a v ten moment jsme velmi zranitelní. Je to dobře? Někdy ano a někdy ne. Vždycky nás to něco naučí.

Co doposud považuješ za svůj největší úspěch a čeho bys chtěla dosáhnout?

Za svůj největší úspěch považuji, že jsem přes všechny mé životní etapy stále při smyslech, bdělá a stále jsem zde pro své děti jako přítel, jako ten, co dokáže určit hranice, ale i jako jejich opora. Jsem si jistá, že ne ve všech chvílích mám pravdu a jedním správně, ale je to jednoznačně něco, na čem chci pracovat. Chci vyčistit svůj život od toxických vztahů a činů, zajistit nám pevný základ pro život a stabilitu. Samozřejmě, že je to o práci na sobě samé, a o to se snažím každým dnem. Co se týče hudby, tam chci dělat stále to stejné. Dávat maximum do svých písní a zároveň vnášet více pozitivna. Přeji si opět naplno koncertovat. Chci sdílet s lidmi a jednoznačně docílit hojnosti, která je povětšinou odměnou za opravdovost a upřímnost k sobě. 🎤

Rathayatra

Rathayatra v číslech

Rathayatrová sezóna se nám blíží milovými kroky a tento rok se máme na co těšit!

Přání Šríly Prabhupády a také dlouholetá meditace hlavního koordinátora pražského festivalu o rozšíření Rathayatry do více měst se stává skutečností.

Mnozí z vás mnohá vědí, že se nám podařilo pro českou játru získat vlastní vůz. Čtyři roky tak Pán Džagannáth a Jeho sourozenci brázdí pražské a teď už i brněnské ulice na vlastním voze!

Tento rok v neděli 23.6. vyjede rathayatrový vůz v Praze již po sedmácté, v pátek 17.5. vyjel potřetí v Brně a úplně poprvé vyjede na Slovensku v Bratislavě v sobotu 27. července.

Už třetím rokem jede „český“ rathayatrový vůz také do Budapešti a druhým rokem do Vídně. Minulý rok tedy rathayatrový vůz a jeho služebníci podnikli celkem 4 Rathayatra festivaly za sebou! Díky Bratislavě to bude tento rok 5 festivalů Rathayatra!

Konkurence

Za poslední rok jsem párkrát zaslechla, že nám (pražskému festivalu) roste konkurence v Brně. Dovolila bych si lehce oponovat, toto není správné pochopení. Rathayatra festival nemá konkurenci :). Je to festival Pána Džagannátha, který se expanduje dle Jeho sladké vůle.

Když oddaní spolupracují a snaží se podpořit snahu o expanzi a zlepšení, je to známka upřímnosti a jisté zralosti v duchovním životě.

Konkurence existuje v materiálním světě a Kalí ji používá jako nástroj k rozdělování a nezdravému soupeření. Takové soupeření většinou zanechává jen nespokojenost a nepříjemnou pachuť.

Rathayatra má přesně opačný náboj, přivádí oddané dohromady, přivádí je ke spolupráci, protože mají jediný cíl – potěšit Pána Vesmíru.

I v našich končinách můžeme vidět, že napříč celou českou, moravskou i slovenskou játrou se oddaní zaměstnávají, jak jen je to v jejich kapacitě možné. A výsledek je nad-

Čandriká Tandon

Festival láskyplných výměn

šení, radost a blaženost. A jak víme ze Šrímad Bhágavatamu 8.3.30: jasmin tušté džagat tuštam – když je Nejvyšší Pán spokojený, všechny živé bytosti jsou spokojeny.

Nenechme se zmást, nenechme Kaliho, aby infikoval naši mysl, a dovolme Pánu Džagannáthovi, aby vstoupil do našeho srdce! To je pravý význam Rathayatra festivalu!

Vesmírné oči

Ráda bych tedy za celý rathayatrový tým pozvala vás všechny, abyste se zapojili do tohoto jedineč-

ného festivalu láskyplných výměn. Pojdte táhnout za jeden provaz pro potěšení Nejvyššího Pána!

Nezapomeňte, že Pán Džagannáth vyjíždí do ulic se svým vozem právě proto, aby viděl všechny své oddané! Aby k sobě přitáhl i ty, kteří zapomněli a ani netuší, že jsou Jeho služebníci, proto má tak velké oči. Oči, do kterých se vejde celý vesmír, oči, které protínají hrubohmotné i jemnohmotné vrstvy až do samotného srdce, oči, kterým nic neunikne.

Hosté festivalu

Přestože nám HH Bhaktivaibhava Svámí pokaždé říká, že není potřeba mít „speciální hosty“, protože na festivalu jsou Pán Džagannáth, Baladév i Subhadrá, i tak se každý rok snažíme pozvat některého z inspirujících vaišnavů.

Svou účast již potvrdil HH Džánánanda Svámí a kirtanová skupina Harinám Ruči, která nemůže na pražské Rathayatre přece chybět!

Dalším rozjednaným vzácným hostem je Bhakti Anugraha Džánárdana Svámí, který je původně z Filipín, ale dlouhá léta žije ve Vrindávanu, kde působil nejdříve jako temple commander a pak jako viceprezident. Z Krišna Balarám mandiru ho můžete znát jako úžasného zpěváka kirtanů a je to většinou také on, kdo po mangala áratí oznamuje důležité informace a události.

Řízením prozívatelnosti minulý rok den před Rathayatra festivalem navštívila Harinám Mandir světoznámá filantropka, byznysmenka a umělkyně nominovaná na cenu Grammy, paní Čandriká Krišnamúrty Tandon. Bohužel ten večer odlétala do New Yourku a bylo jí líto, že se nemůže zúčastnit Rathayatry.

Stála v chrámové místnosti před Pánem Džagannáthem a přála si pro Něj zazpívat. Ten splnil její přání a tento rok Čandriká Tandon z New Yorku přiletí a Pánu Vesmíru zazpívá.

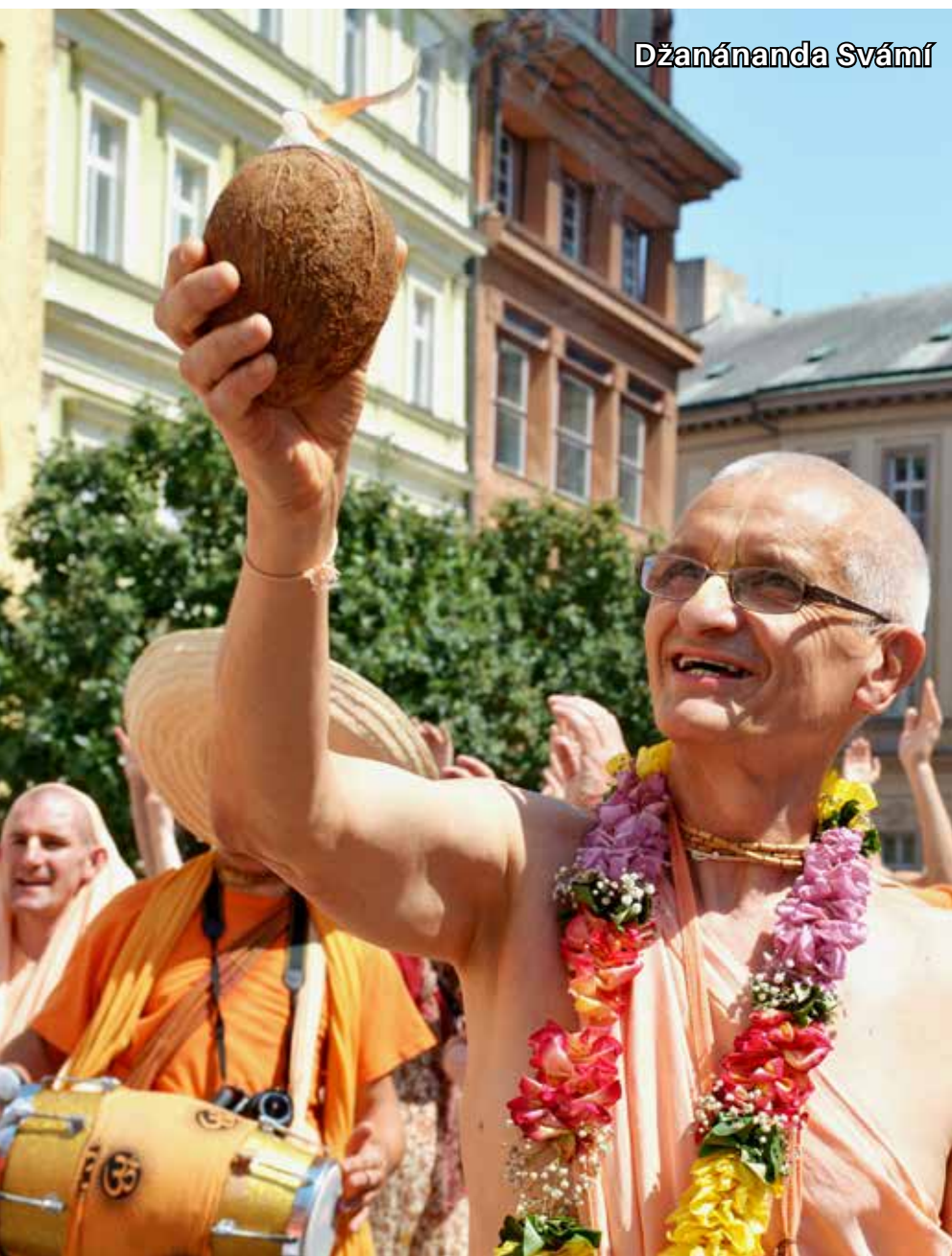
Těšíme se na vás všechny a na další příležitost ke spolupráci při tak unikátní události, jako je Rathayatra festival!

Džaj Džagannáth, Džaj Baladév!

Džaj Subhadrá!

Džaj Šríla Prabhupáda!

Haré Krišna 🙏

Džánánanda Svámí

Krišno, mám jenom Tebe

Krišno, mám jenom Tebe.

***Vztahy s lidmi
začínají a končí.***

***Krišno, jenom Ty
zůstáváš;***

všichni ostatní odešli.

Krišno, Ty jsi tu pořád.

***Krišno, když volám
Tvé jméno, pravidelně,
tak to vím
na základě pochopení
i ve svém srdci.***

Náš nejlepší přítel

Mahá-mantra je náš nejlepší přítel. Ve skutečnosti je velice blízkým přítelem všech živých bytostí. Mantra je tu pro nás vždy a kdokoli se k ní může obrátit, ať je kdekoli, a kdykoli chce. Mantra nerozlišuje. Vždy je nám k dispozici a ani nic nestojí. Takže pokud chceme, můžeme vždy mít přítele – mahá-mantru. A i když nechceme, tak si k nám mantra najde cestu, jak se valí ulicemi.

Někdy se lidé zdráhají, možná proto, že si mantru spojují s nějakým rozhněvaným a trestajícím Bohem tam nahoře, který se chystá sesílat blesky. Ale ne – naše mantra je radostná a blažená, určená k tomu, aby dávala zábavu a štěstí, něco dobrého, co ze všeho vytáhne to nejlepší. Mantra není jen zvuk nebo nějaká slova. Je projevem Krišny, Nejvyšší Osobnosti Božství, a jejím prostřednictvím je Krišna vždy s námi a vždy nám dává požehnání. Takovým způsobem je mahá-mantra náš nejlepší přítel.

z knihy Kirtanijah sadá harih, 2021 📖

Ochutnejte nové Polévky

**NOVÁ
RECEPTURA**

více zeleniny | více chuti | větší balení

www.damodara.cz

PADAYĀTRĀ 2024

Ševětín → Sedlčany

21.7. - 4.8.

12 zastávek * 100 kilometrů

Často kladené dotazy:

#1 Můžu přijet na Padayātru?

Na Padayātru může přijet každý, kdo se chce zapojit do kazatelských zábav Šríly Prabhupády a Pána Čaitanji. Tyto zábavy jsou svojí podstatou neomezené, bohužel v tomto materiálním světě nás omezují různé faktory - v našem případě to jsou prostory pro ubytování (někdy spíše jejich poskytovatelé), provoz na silnicích a limity organizačního týmu.

- * Z toho důvodu jsme loni stanovili **maximální počet osob pro ubytovací prostory na 60.**
- * **Ubytovací prostory = areál, který je nám poskytnutý k přespání** - ubytovací prostory tedy zahrnují stany, spaní pod širákem, spaní v autě před tělocvičnou...
- * Pokud je tedy tento limit 60 osob překročen, je třeba si zajistit vlastní ubytování **mimo** areál poskytnutý Padayātre.
- * To znamená **najít si penzion, hotel nebo jiné ubytování** v blízkosti trasy.

Na Padayātru tedy může přijet každý, ale ne všechny můžeme pojmout do ubytovacích prostor (definice ubytovacích prostor viz výše), které máme k dispozici.

#2 Jak je to s registrací?

Díky registraci **máme přehled o počtu účastníků a pomáhá nám při rozdělení služeb.** Tento rok přibylo několik novinek:

- * Jelikož **služba vaišnavům a podmíněným duším je esenciálním bodem Padayātry**, rozhodli jsme se zrušit kategorii Turista (člověk zaplatil příspěvek a během Padayātry nemusel dělat službu).
- * **Každý, kdo tedy přijede na Padayātru** na více jak jeden den, **bude mít přidělenou službu/služby** v určitých departmentech.

Za poslední roky se nám na Padayātre vytvořila „elitní zásahová jednotka“ oddaných, kteří mají srdce na Padayātre a přesně vědí, co je kdy třeba udělat.

- * Registrace proto začíná v týmu Padayātry a jako první se registrují tito oddaní, kteří tvoří stálý tým (nezdá se to, ale tento tým už má okolo 45 osob).
- * Až poté otevřeme registraci široké veřejnosti oddaných.

Pokud chcete získávat zprávy o Padayātre z první ruky, naskenujte prosím tento kód →

Speciální program pro ty z Vás, kteří letos chtějí investovat do
TRANSCENDENTÁLNÍCH AKTIV:

**Pomozte nám, aby byla Padayātrā i nadále
pro každého ZDARMA**

- ☀ Nakrmte účastníky festivalu i hosty veřejných programů
(odhadovaná částka: 80 000,- Kč)
- ☀ Propagujte letošní Padayātru pomocí plakátů a letáků a cílené reklamy na sociálních sítích
(odhadovaná částka: 30 000,- Kč)
- ☀ Zajistěte ubytování pro účastníky v prostorných školách s teplou vodou
(odhadovaná částka: 20 000,- Kč)
- ☀ Ochraňte hosty programů a naše kuchaře před pálivým sluncem nebo deštěm pořízením 2 kvalitních rozkládacích stanů (1 pro kuchyň, 1 pro hosty na programu)
(odhadovaná částka: 60 000,- Kč)

Díky Vaším finančním příspěvkům bude **účast na Padayātre i nadále pro všechny ZDARMA**, budeme moci pokračovat v **rozdávání prasádam porcí ZDARMA** na večerním vystoupení, a navíc budeme moci zisky z rozdávání knih použít na **nákup více knih** a ne na pokrytí provozních nákladů.

A také budeme moci šetřit na **konstrukci nového vozu pro Šrí Šrí Nitáje a Gaurasundaru**.
(odhadovaná částka: 300 000,- Kč)

Váš transcendentální finanční vklad proved'te prosím ve prospěch transparentního účtu Padayātry: 2800620186/2010

Přidejte se k ostatním „patriotům“ (oddaným, kteří dali své srdce Padayātre) a získejte podíl na věčném kreditu, který tento festival vytváří!

Pro více informací se obraťte na Nrisinhu Čaitanju dáse (737 879 641, bh.prahlad@gmail.com)

Největší ze všech komiků!

Aneb jak Luděk Sobota rozdal knihy Šríly Prabhupády Felixi Holzmannovi a ani jeden z nich o tom nevěděl

U sedáme s Krišnou dásem k odpolednímu prasádam a já se nemohu dočkat, co bude zase vyprávět. Tedy vlastně doufám, že bude, protože proč by vlastně zrovna mně, obyčejnému pomocníkovi púdzářiho, takový nektar takový oddaný vůbec vyprávět měl?

Rychle se upokojuji tím, že sankírtan oddaní jsou velmi milostiví a že pro mě má Krišna dás možná trochu slabost, když „chodí o víkendech také na oltář“ a v púdzáři spolu trávíme dost času. A možná také doufá, že se brzy osmělím a vyrazím na ulici s ním. Já se už nemůžu dočkat a moc bych mu to chtěl i říct. A nejen to, ale také, že ve mně možná tiká stejná „sankírtanová bomba“ jako každý den ve všech oddaných, kteří rozdávají knihy Šríly Prabhupády. „Je to skutečná tikající bom-

ba, která exploduje v neutuchající touhu rozdat knihy Šríly Prabhupády všem podmíněným duším,“ říkám si a už už nedočkavě čekám, kdy tedy konečně začne Krišna dás vyprávět zase nějaký „nektar“.

Proslulé Mariánky

„Hele prabhu, to bys nevěřil, jakéj má Krišna smysl pro humor,“ začíná Krišna dás své vyprávění. „No asi ten největší,“ říkám zase já a Krišna dás pokyvuje s malým úšklebkem, který samozřejmě patří mně, uznale hlavou: „Hm, máš úplně pravdu, ten největší z největších...“

„Tak si představ, prabhu, že jsme byli v proslulých Mariánkách.“ Nechápatě se na něj podívám, a tak mi trpělivě vysvětluje dále: „Pro sankírtan oddané jsou totiž známé jako místo, kde není jednoduché mluvit s lidmi a překřikovat při tom všemožné i nemožné ruchy ulice, které se snaží vetřít při každé příležitosti mezi naši snahu o udržení pozornosti oslovené duše. Všude, kam prostě v centru města jdeš, jsou auta. Auta jedoucí, startující, parkující, dýmající, nebo jen jejich dveřmi lidé prostě bouchající. A tihle lidé, kteří pak drží v ruce knihy Šríly Prabhupády a čekají na jeho milost, se zdráhají vůbec tě poslouchat a neustále ti unikají, protože je nemůžeš a nemůžeš zaujmout.“

Knihy Šríly Prabhupády jsou základ, čistota je síla, kázání je podstata a užitečnost je zásada.

Ne, že by v jiných městech těch aut bylo méně, ale tady to nějak více všechno rezonuje a bublá a všechno ostatní přebíjí. Tedy to „balím“, protože mám radši klid, a odcházím trochu obhlédnout svůj oblíbený Penny market, kde je těch lomozících aut přece jen trochu méně. Není to tedy sice úplně ono, protože to vlastně není ani ‚Penny market‘, ale ‚Plus market‘, avšak nálada je úplně totožná s jakýmkoliv jiným dobře známým ‚Peňáčkem‘. Jsem trochu lidově řečeno ‚přípečen‘ a jistě ti nemusím vysvětlovat, co se mi teď děje. Má mysl ztratila sílu a tím došlo i k jakési újmě na mém vědomí. Nebo spíše obráceně, ale ty to jistě chápeš. Mé nadšení není zrovna největší, protože mám stále téměř úplně plný vozíček, nebo tedy spíše, abych se přiznal, rozdal jsem od rána jen pět knih, a to už bude poledne.

Snažím se toporně dále ve stejném duchu s vědomím ‚nejde to‘ další hodinu a nerozdávám už ani jednu knihu. Po této další hodině ‚krveprolití‘ konečně opět zjišťuji, že jsem pěkný darebák, protože mě Nejvyšší Pán nějak dnes, asi trochu schválně, ‚pozapomněl použít‘. Snažím se analyzovat, proč nejdou knihy ven, a pak konečně ‚sláva!‘ – ‚blikne mi to‘, když mi ‚někdo‘ jakoby říká do ucha: ‚Měl by ses odevzdat‘. Zjišťuji totiž, že jsem si opět začal myslet něco, co prostě není pravda. Něco jako: ‚Já už teď vím, jak na to. Přece rozdávám knihy tolik let. Jenom k někomu přijdu, řeknu své mantry a on si vezme minimálně dvě knihy. Jsem přece tak výřečný. Každý si musí vzít.‘

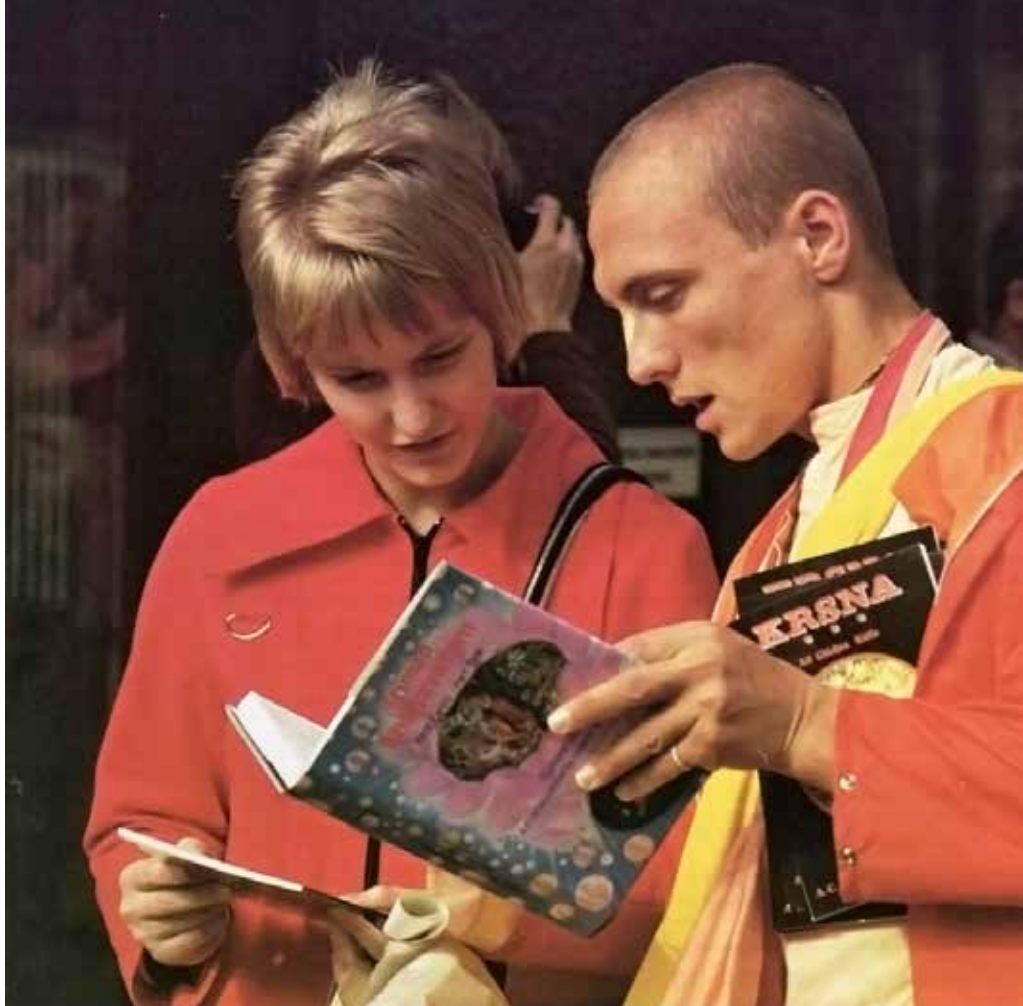
Špina v srdci

A aby toho nebylo málo, přicházím na to, že mi pořádne nejde o lidi ,tady venku', ale o výsledek. ,Pane Bože, to je opravdu nechutné. Co jsem vlastně zač?' ptám se sám sebe a pak již konečně zahazuji všechny představy o své iluzorní velikosti a jdu, abych oslovil pána, který se chystá vystoupit ze své staré škodovky. Paradoxní je, že čím méně toho umíme a víme, tím více si myslíme: ,Jak jsem výjimečný!' a ,Ostatní jsou opravdoví hlupáci, protože ještě nerozpoznali moji velikost!' Dochází mi stále důrazněji ta černá špina na mém srdci a obal z ošklivého falešného ega, když dorazím k autu a čekám na ten správný okamžik, abych navázal kontakt s menším pánem, jenž se souká z útrobu ,české babičky' automobilového průmyslu.

Autíčko pána ,vyplivně' přímo před kolečka mého transcendentálního vozíčku, tedy přesněji řečeno, náhle se bezprostředně ocitám před mužem mírně staršího středního věku. Začíná mi konečně záležet na tom, aby opravdu dostal knihy Šríly Prabhupády, a to konečně úplně přebíjí, že chci být také slavný rozdavač knih. Snad už před sebou vidím opět duši, která čeká na milost Pána, a ne nástroj pro dosažení ,svých bodů'.

,Dobrý den! Prima kára! Jestlipak jste tady vy dva odsud? Nebo spíš z okolí?' Snažím se navázat s ním vztah poté, co pokukuji po jeho ,zánovním voze'. Ale pán mi ,vyráží dech', když mi hlasem kdysi známého českého komika Felixe Holzmannna sděluje: ,Nuo, duobryý daen. Já sem teada jako mííísniíí i z vuokolíí.'

Ani se nestihnu divit a také hlavně nevím, kde se to ve mně

Před sebou vidí duši, která čeká na milost Pána

najednou bere, ale slyším se, jak mu odpovídám: ,No, tak teda, to je mooc přííma, čovečeee. Já sem si to teeda taky jako mysleel. Hehe.' Poslouchám svůj hlas, který nápadně připomíná hlas jiného českého komika osmdesátých let. Pán na mě na chvíli vytřeští oči, avšak po té v klidu dodá: ,Noo, too sem z tohoo teda jelen, čovečeee. Tebe bych tu teda nečekaal, Ludkuuu!' ,No, tak to vidíš, no... hehe, já bych se tu tak nějak taky teda nečekaal, hehe.'

Luděk a Felix

Chvilku si vyměňujeme vtípky ve stále stejné náladě a mně dochází, že je asi místní bavič z nějaké vesničky v okolí. A protože ho to, zdá se, opravdu baví, tak znovu nadhodí: ,Ludkuuu, čovečeee, kde se tady vlastně teda bereš?' ,No, já ti ani nevím, nějak takhle jedu kolem

a vezu ti tady ty knížky, hehe.' Pak vyndavám dvě knihy Šríly Prabhupády z vozíčku a dávám mu je nadšeně a s úsměvem od ucha k uchu do ruky.

,No to je příma, to je jako pro mě, jo?' Opravdu je bere do rukou, a aby zachoval ,dekórum', říká: ,Nuoo, tak to ti za ně musím taky teda něco dát, Ludkuu, čovečee.'

,No, můžeš mi dát ty dvě stovky, ehm, hehe, co máš ve šrajtofli.' ,Jenom dvěě, jooo?' ,No, můžeš dát i víc, no, hehe.' ,No já ti jich tu víc ale nemaam.' Dostávám opravdu dvě stě korun za dvě knihy Šríly Prabhupády a srdečně třesu nepravému panu Felixi Holzmannovi rukou. ,Tak zase teda někdy, čovečeee.' ,Jo, jo, tak zase někdy, ehm, hehe.'

Celá výměna je najednou, sice legračně, ale rychle ukončena, protože není nějak co více dodat. Odcházím vznešeným

krokem, hrdý na to, čeho jsem byl svědkem, a nechávám pána stát u škodovky s tím nejlepším dárkem za jeho vystoupení, který kdy dostal.

Po dvaceti metrech se nenápadně otočím a očkem na komika' ještě mrknu, abych si byl jistý, že to unesl. Stále tam stojí, chvíli se dívá na knihy a chvíli na mě a najednou je vážný. Následuje krátká chvílka napětí. Naše oči se setkají a já se mu současně mírně ukloním takovým tím ,bylo mi ctí'. A protože už chápe, že se jedná bez pochyb o duchovní literaturu, ještě chvíli nehnutě stojí a upřeně mě sleduje, jako by trochu nevěřil svým očím ani uším. Přemýšlím, jestli jsem nějak ,nepřestřelil', ale on se pak usměje, uznale pokývá hlavou a uloží knihy na palubní desku škodovky.

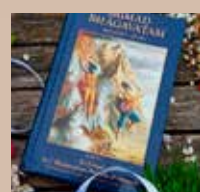
Úžasný smysl pro humor

Někde uvnitř žaludku mě ,něco zašimrá' a v myslí musím alespoň zakřičet: ,Můj milý Pane, nevěděl jsem, že máš takový smysl pro humor!' Pak už to jde ,jako po másle' a v džentlmenské náladě rozdám během další hodinky ještě dvacet knih.

Nakonec blaženě realizuji dvě věci: skutečná chuť sankirtanu je někde úplně jinde, než mi má mysl tvrdila ještě ráno, a také to, kdo je vlastně ten nejvtipnější ze všech komiků. Zajímavé, čeho můžeš být na ulici také svědkem, že? Jaká slova ti dá Krišna na jazyk a jakou schopnost v tobě probudí, když se jen nepatrně odevzdáš téhle misi a začneš mít ty lidi rád.

Tak, co myslíš, prabhu? Nemá Krišna úžasný smysl pro humor?"

úryvek z knihy Krišna dás vypráví 🙏

KRISTINA RÁDNIČ

**Knihy, móda,
dárky, meditace,
kosmetika, domov,
potraviny**

govindashop.cz
Soukenická 27, 110 00 Praha 1

KRIZE VÍRY

Jsem už v ISKCONu velmi dlouho a za tu dobu jsem viděl nejrůznější krize, kterými oddaní procházeli, včetně těch velice dramatických, kdy starší oddaní naprosto zásadně změnili své názory nebo udělali něco, co byste od nich nikdy nečekali. Vidím, jak oddaní bojují s nejrůznějšími věcmi na své duchovní cestě.

A protože mám určité vědecké zkušenosti, zajímalo mě, jestli mi mohou pomoci vysvětlit, co se to vlastně děje v takových případech, a proč jsou tyto krize prakticky nevyhnutelné. Víte, jak to je, chceme snadnou cestu rovnou k Bohu, bez překážek, nejlépe rovnou výtah, žádné schody, jen přímo tam! Můžeme se tedy podívat vědecky či systematicky na různé krize a jejich příčiny?

V Mádhurja Kádambiní Višvánátha Čakravartí Thákur dává velmi propracovaný popis duchovního rozvoje. Asi nejznámější jsou popisy jednotlivých fází duchovního pokroku. Další dílo je Manah-šikšá,

kde Šríla Raghunátha dás Gósvámí popisuje vývoj duchovního ega. Studium těchto děl jsem spojil s mým zájmem o vývojovou psychologii, kdy jsem studoval zejména vývojovou psychologii dětí, a našel jsem mnoho paralel, kterými se tato dvě témata spojila. Pochopil jsem, že vývoj oddaného je velice podobný vývoji dítěte. A tato přirovnání najdeme i ve vaišnavské literatuře, například Šríla Prabhupáda své žáky často nazýval duchovními dětmi. A já přicházím s odvážným tvrzením, že začínající oddaní a malé dítě prochází stejnými stádii na své cestě, protože nutné procesy, kterými oba musí během svého vývoje projít, mají stejného jmenovatele, a to je vývoj jejich ega.

Vývoj ega

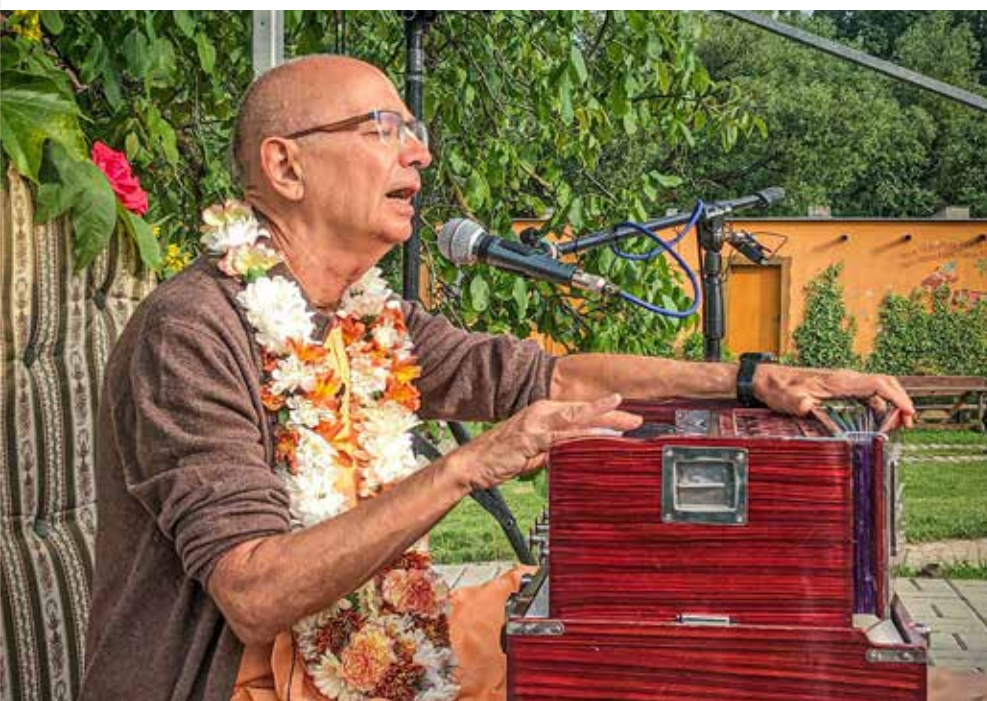
Jak dítě roste, vyvíjí se jeho ego, a toto ego prochází různými stádii. A stejně tak my, jako oddaní, rozvíjíme duchovní ego. V samotném závěru Mádhurja Kádambiní, v osmé kapitole, je to také zmíněno – je zde řečeno, že duchovní rozvoj je rozvojem ahantá a mamatá. My víme, že

ego má tyto dva aspekty – já a moje. Takže když rozvíjíme své duchovní ego, rozvíjíme duchovní ahantá – na začátku je to pochopení, že já jsem duše, a postupně se tato naše duchovní identita více a více vyjasňuje a stává se konkrétnější. A jak víme, vrcholem rozvoje duchovního ega je poznání o tom, kdo jsem v duchovním světě, se všemi detaily. Z ega to vše vychází, ego je počátkem všeho.

Jako když nastoupíte do nového zaměstnání – první, co vám řeknou, je, kdo jste. Toto je vaše pozice, vaše pracovní náplň, a ta vymezuje, co budete dělat a kde se nacházíte v hierarchii vztahů s ostatními v organizaci. Takže ego je velice důležitý koncept a nachází se jak v materiálním, tak v duchovním světě. My nejsme impersonalisté, jsme osobní, a proto chápeme, že ego není nezbytně špatné a že tady je také duchovní ego, které definuje naši roli v duchovním světě, včetně naší nálady a služby. A tato nálada se odvíjí od našich emocí, které můžeme skutečně prožívat pouze tehdy, když je naše ego plně zralé.

Vývojové krize

Malé dítě má sice nějaké emoce, ale jsou velice nezralé, zatímco duchovní emoce jsou důsledkem plně zralého duchovního ega. A když jsem začal studovat různé vývojové krize u dítěte, které interaguje se světem a rozvíjí své ego, našel jsem velice zajímavé paralely a je zajímavé se na duchovní rozvoj podívat touto optikou. A mou pokornou prosbou je, abyste se zkusili takto

Šríla Prabhupáda své žáky nazýval duchovními dětmi

podívat na svůj duchovní rozvoj, a třeba objevíte důležité věci, které vaší pozornosti doteď unikaly.

Je tu ještě jedna velice důležitá věc. Když mluvíme o rozvoji ega, je potřeba říci, že rozvíjet můžeme jen takové ego, které je zdravé. Jen tak můžeme zdravě a správně interagovat s ostatními lidmi, ať už se jedná o oddané, kteří jsou starší, na stejné úrovni, nebo mladší. Svě ego nemůžete rozvíjet izolovaně.

Když lidské mládě zůstane opuštěné v lese a nějakým zázrakem přežije, nebude schopné rozvíjet svou inteligenci, myšlení ani své ego. I přes potenciál, který jako lidská bytost má, se nevyvine. Takže pro rozvoj normálního materiálního ega, kterému také říkáme falešné ego, potřebujeme správnou společnost. A další bod je, že falešné ego vůbec nemusí být špatné! Je nemocné falešné ego a zdravé falešné ego.

Co je varnášrama? Varnášrama je systém, který pomáhá lidským bytostem tvořit silná zdravá falešná ega! A když máte silné a zdravé falešné ego, pak toto falešné ego můžete překonat a rozvinout své duchovní ego. Ale když vaše falešné ego je nemocné a vy nevíte, co děláte, jako dnešní lidé z takzvané moderní společnosti, kteří mají jen mentalitu konzumovat, mají velice nezdravé osobnosti, nevědí, co by měli dělat, neznají své skutečné a hluboké talenty, své speciální dary, jsou v podstatě ztraceni a nedokáží správně fungovat ve světě, tak u takových osob ani nemůže být řeč o možnosti rozvíjet něco vyššího.

Zdravá společnost

Pro váš zdravý vývoj, který musí být jak materiální, tak duchovní, potřebujete zdravou společnost, jak velmi prominentně učí naše filozofie. Abyste mohli rozvinout svou duchovní identitu, duchovní osobnost, potřebujete společnost. Nebude možné se duchovně rozvíjet bez společnosti oddaných. A ve skutečnosti problémem nezralých a nerozvíjejících se osob je nedostatečné sdružování se se správnou společností, jak můžeme vidět v materiálním světě. A toto se týká i oddaných - naše problémy jsou důsledkem nedostatečného či nesprávného sdružování se s oddanými. Když máme správnou společnost, když tato společnost je vyživující a zdravá, pomáhá nám to rozvíjet naši skutečnou duchovní identitu, a to vede k našemu konečnému úspěchu.

A Prabhupáda jasně řekl, že jestli si někdo myslí, že se bude moci duchovně rozvíjet bez společnosti oddaných, tak to je důsledek jeho nezralosti a nemocného ega, kvůli kterým není schopen se správně

vztahovat k oddaným, a z toho pak plynou jeho duchovní problémy.

V jedné prominentní astrologické védské knize jsem četl velice zajímavou věc. Byly zde identifikovány tři faktory, na kterých závisí náš život a víra. A náš horoskop či postavení hvězd jsou jen jedním z těchto faktorů, a nikoliv nejdůležitější. My se rodíme s nějakou karmou a nějakými sklony, s vrozenými tendencemi. Naše karma je velice výrazným prvkem, který nás ovlivňuje. Ale jak je psáno v této knize, jsou tu další dva faktory a pro nás je to velice důležité pochopit.

Druhý faktor je společnost. Společnost má extrémní dopad na naše formování. Je zde obrovský vliv. Každý kontakt s kýmkoliv na nás zanechá nějaký dopad. Védská kultura nás učí, že si musíme dobře vybírat, s kým se budeme sdružovat. Ale pak je tu třetí faktor, a ten je nejzajímavější. A to jsou rané roky našeho vývoje.

Zranitelnost

A já na tím přemýšlel a říkal jsem si, to je zvláštní, na první pohled bych řekl, že přece ty první roky jsou ovlivněné naší karmou nebo společností. Ale ne, ten podstatný bod je v tom, že každý vliv, který k nám přichází v důležitých letech našeho rozvoje, kdy se formujeme, tak to je to nejdůležitější pro utváření naší osobnosti, našeho života. Všichni psychologové o tom mluví, jde o traumata z dětství a tak podobně.

Je to proto, že naše ego ještě v dětství není rozvinuto, není rozvinut náš ochranný štít. Proto jsme velice zranitelní před útoky všemožných vlivů, které přichází v tomto období, a každá věc, která se stane, každý vztah, který zažijeme, má na nás velmi dlouhodobý dopad, kterého si vůbec nemusíme být vě-

domi. A stejně tak první roky v našem duchovním rozvoji, když naše duchovní ego ještě není formováno, kdy ještě neumíme úplně rozlišit, co je správné a co špatné, tak tyhle roky jsou extrémně důležité a v závislosti na tom, s kým se v té době sdružujeme, tak to naprosto ovlivní naši duchovní kariéru. A vidíme to, většina traumat oddaných pochází z duchovního „dětství“, kdy byli zranitelní a snadno se nechali ovlivnit například špatným pochopením některých věcí.

V prvních dvou verších Bhakti-rasámrita-sindhu Šríla Rúpa Gósvámí vysvětluje vývoj oddané služby začínající na úrovni šradhá, po-

kračující na úroveň sádhu-sanga, bhadžana-krijá, anartha-nivritti, ništhá a tak dále, a my můžeme vidět, že krize, které se s nimi pojí, jsou nevyhnutelné, když přecházíme z jedné úrovně do další. Bhaktivinód Thákur také vysvětluje v díle Čaitanja-šikšámrita, že jak během svého vývoje postupujeme z jedné úrovně na další, tak to často může být docela dramatické, protože se mění hodně věcí. Jak přecházíme do jiné úrovně, mění se naše vnímání, vnitřní prostředí, také se mění naše vnější požadavky a nastavení, naše očekávání ohledně toho, co chceme skutečně následovat, se mění. Nemůžeme čekat,

Varnášrama je systém, který pomáhá lidským bytostem tvořit silná zdravá falešná ego

že oddaní na úrovni śraddhá budou přirozeně následovat stejné věci jako oddaní na úrovni přéma. A my se nyní podíváme na tyto úrovně duchovního rozvoje a na krize, kterými musíme projít, pokud chceme postupovat nahoru.

Křížovatky

Slovo krize pochází z řečtiny a znamená křížovatka. Jeho význam není špatný, pouze ukazuje na volby, které musí být učiněny, jako když stojíte na křížovatce a musíte se rozhodnout, kterou cestou se vydáte dál. A o tom jsou krize. Vy se vyvíjíte, vyvíjíte, vyvíjíte, a najednou stojíte a cítíte, že teď už to takhle dále nejde, že stojíte před volbou a musíte se rozhodnout, kudy půjdete dál. A často je to velice bolestivé. Je to vnitřní proces, který se ale projevuje externě. A bod je v tom, že když tuto krizi úspěšně překonáte, dostanete se o krok blíže ke Krišnovi, dostanete

se na vyšší, nový stupeň vašeho duchovního vývoje, a s tím se změní i vaše fungování, společnost a podobně. A další projev toho, že jste krizí úspěšně prošli, je ten, že se stanete vnitřně více integrovaným. Když krize probíhá, můžeme se cítit roztržštěné, jakoby na více kusů, není tam integrita. Když projdeme tou krizí úspěšně, posílí naše osobnost, jsme osobnostně zdravější. A jak můžete poznat, že jste krizí zvládli, je to, že se cítíte blíže oddaným, máte bližší a lepší vztahy a jste lépe integrováni ve společnosti oddaných.

Pokud tou krizí neprojdete dobře, pokud to nezvládnete, vaše osobnostní integrita se rozpadá, nevyvíjíte se duchovně a odcizujete se společnosti oddaných. Naprosto opačný proces než v tom prvním případě. A pak je tu ještě něco mezi, kdy externě vy se nějak posouváte dál skrze určité věci, jako že přijmete první a druhé zasvěce-

ní. Ale může se stát, že navenek děláme určité kroky směrem nahoru, ale vnitřně jsme nešli do hloubky, neprošli jsme úspěšně těmi krizemi. Pak to zvenku vypadá, že jsme na vysoké úrovni, ale vnitřně jsme rozervaní na kusy kvůli nevyřešeným problémům. Znáte ty případy – přijali první zasvěcení, pak druhé, pak i sannjás, a nakonec odešli a oženili se.

A to je výsledek těchto kompromisů, my nedokážeme rozlišit, kdy stojíme na křížovatce, a že tím musíme projít. Musíme být velice vědomí a sledovat, co se uvnitř nás děje. Když bereme na sebe sliby, přijímáme zasvěcení, co to má za vnitřní význam? Jak je to spojené s naším vnitřním vývojem? To nám může pomoci nedělat věci slepě a budeme schopni to dělat zdravě. Na krizích není nic špatného. Pokud se vyvíjíme, tak krize jsou součástí tohoto vývoje. To není ten problém, krize totiž ukazují, že vývoj postupuje, že náš duchovní život má dynamiku. Takže krize jako taková není problém, problémem je to, jak se ke krizi vztahujeme.

Výživa

Pojďme se nyní podívat na jednotlivé fáze duchovního vývoje, abychom mohli lépe pochopit krize, které se k nim pojí. Co skutečně je śraddhá, co skutečně je sādhu-sanga a tak dále. Podíváme se na úrovně po ništhá, dále nepůjdeme, toto je pro nás nejdůležitější.

Śraddhá v základu neznamená víru v takovém tom křesťanském pojetí. Neznamená to, že věříme v určité praktiky, myšlenky nebo postavy z minulosti. Śraddhá ve skutečnosti znamená respekt. Prabhupáda dal tuto definici: śraddhá je ocenění. Když oceňujeme oddané a to, co dělají, máme śraddhu.

Bez společnosti oddaných není duchovní rozvoj možný

Nemusíme věřit, vědět, ale spontánně cítíme respekt k těmto lidem a tomu, co dělají, ani se s nimi nemusíme identifikovat. Musí tam být jen toto ocenění. Jako malé miminko, nic neví, nechápe, jen přijímá svou matku. Je to spontánní. Je tam určitá úroveň přijetí, a to je šraddhá. Je to období výživy. Co malé miminko potřebuje nejvíce, je výživa. Ale zároveň je to miminko zranitelné, ono přijme vše, co mu dáte, a je možné ho například snadno otrávit špatným jídlem. Na tomto stupni vývoje, co je nejdůležitější, když jste miminko, je nesobecká péče matky. A to je pak něco, čemu se říká zdravá závislost.

Dítě potřebuje cítit od matky její nesobeckost. V jednom smyslu je to přirozené, že matka dává dítěti tuto bezpodmínečnou lásku. Ale máme bohužel tu zkušenost, že to tak nebývá vždy. A stejně tak to platí pro duchovní „miminko“, protože první předpoklad pro formování jeho šraddhá je, že potká oddaného, který je nesobecký a nedává mu žádné podmínky. Cítí: Tady je někdo, kdo mi dává útočiště, komu můžu věřit.

A další, že ta výživa, kterou dostáváme, je kvalitní. Žádné překrucování, spekulace. Protože i když ta osoba může být velmi pečující a nesobecká, tak když mi dá špatnou výživu, můj duchovní vývoj nebude dobrý. A krize, kterou zde máme, to je velice zajímavé. My přicházíme do duchovního hnutí, jsme přitahováni, potkáme osoby, které nás zajímají, někoho, kdo se prezentuje jako duchovní autorita, nejsme schopni rozlišovat, jen cítíme, že nás celý tento proces přitahuje – ta čistota osob, zpívání Svatého jména, obecně jsme přitahováni hlavně k lidem – a ta krize je krizí důvěry. Jako když jsou rodiče hrubí na své dítě, ztrácí v ně důvěru.

Když krizi překonáte, dostanete se ke Krišnovi blíž

Odmítnutí autority

A tato krize přichází na úrovni šraddhá, krize mezi přijetím a odmítnutím autority. Satsvarúpa Mahárádž to dobře popsal, když vyprávěl, jak se potkal se Šrílou Prabhupádou, jak měl rozpolcenou mysl – na jednu stranu ho chtěl přijmout, ale zároveň tam byla určitá nedůvěra. Tato krize víry byla překonána ve chvíli, kdy po určitém zážitku Satsvarúpa Mahárádž pocítil tu bezpodmínečnou nesobeckou lásku Šríly Prabhupády. Tak to je první krize, krize víry.

Pak je tu sádhu-sanga, a to znamená jen to, že dvacet let chodím na nedělní program a tak mám sádhu-sangu, ne. Dokud určitého oddaného nepřijmeme za svého guru, nebo dokud nepochopíme, že někteří z těch oddaných, které máme

rádi a respektujeme je, se mohou stát našimi guruy, tak nejsme na úrovni sádhu-sanga. A toto je obtížný krok. Sádhu-sanga je přijetí někoho jako duchovního mistra. Ale přejít z úrovně šraddhá na úroveň sádhu-sanga není tak snadné, protože my jsme velice nezávislí a držíme se toho.

Ano, my máme rádi společnost oddaných, chceme být součástí společnosti vaišnavů, ale nelíbí se nám, když nám někdo říká, co máme a nemáme dělat. To považujeme za vniknutí do naší nezávislosti, za porušení našich hranic. Na této úrovni jsme více či méně „na volné noze“. A přechod od šraddhá do sádhu-sanga je o přijetí určité zodpovědnosti nebo povinnosti a v základu je to o tom, že tady je někdo a já přijímám, co říká.

Dokončení příště ☞

Proces umírání

Co se děje a v jakém pořadí, když duše opouští lidské tělo? Neexistuje jeden přesný způsob pro všechny, ale jde o velmi individuální záležitost. To, jak a kdy osoba opustí své tělo a kam půjde, závisí na její guně a karmě (spolu se zásahy ostatních lidí prostřednictvím požehnání, modliteb, obřadů, a podobně).

Do nehmotného nebe, Vaikunthy, odchází minimum lidí – ti, kteří jsou dokonale očištěni od veškeré karmy (pozitivní i negativní). Odtud se již nevracejí do hmotného světa. To je dokonalost života.

Nebe, tak jak je obecně chápáno, ve vědeckém schématu vesmíru odpovídá Svargalóce, subtilně hmotné dimenzi v tomto vesmíru. Je dostupné lidem s velmi dobrou karmou, a ti tam zůstávají poměrně dlouho (i milióny pozemských let), ale ne trvale, protože ani hmotný vesmír není trvalý. Tyto případy nejsou v dnešní době na Západě běžné.

Negativní karma

Většina z těch, kdo odcházejí 'nahoru', se dostane do o něco nižší oblasti, Pitrilóky, dimenze předků,

kde zůstane nějaký čas (přibližně jednotky měsíců až desítky pozemských let), než se opět reinkarnuje na Zemi. Tradičně se k tomuto druhu odchodu používá obřad šráddha, na Západě poslední pomazání (viaticum) udělené knězem.

Narodit se ihned v dalším lidském těle může být vzácné kvůli nedostupnosti vhodné rodiny.

Mnoho lidí v dnešní době ale odchází na nižší než lidskou úroveň (zvířecí atd.; v buddhismu nazývané „zlé říše/cesty“) kvůli své negativní karmě. Nejprve však odcházejí do pekelných dimenzí nebo se stávají duchy. I tyto existence jsou dočasné, ovšem intenzita utrpení jim dodává zdání téměř věčnosti.

Proces umírání

Z vyprávění umírajících a nemocničního personálu spojeného s popisy šáster (hlavně Védánta sútry, Bg., Purán) dochází k tomuto: Nastane silná ztráta zájmu o život; tupý pohled na život a svět; ztráta chuti k jídlu; všichni blízcí lidé připadají velmi vzdálení; pocit nevyhnutelnosti něčeho; touha odčinit všechny hříchy; pocit věčnosti.

Fyzické příznaky: kosti vystupují, neboť maso a také oči se 'propadají', nos se stává tenčím a ostřejším; pohled se stává nepřítomným; ztrácí

se mimika obličeje; tělo se stává cizím a dřevěným; osoba odmítá jídlo a poté i pití; jsou-li přítomna domácí zvířata, zvláště kočky a psi, začnou se chovat neobvykle.

Konečná fáze

Několik dní/hodin před smrtí osoba vstoupí do terminální (konečné) fáze. Ta má často podobu terminálního neklidu. Může vidět své mrtvé předky a přátele stejně jako konkrétní ativáhika (provázející) dévaty a může s nimi komunikovat (což nemocniční personál a přítomní příbuzní obvykle považují za blouznění).

Rádžéndránandana prabhu [ACBSP] mluvil do posledního dne a půl, navzdory svému stavu – sdílel Krišna kathá a sladké výměny s oddanými, kteří mu přišli vzdát úctu. V jednom okamžiku se zeptal svého pečovatele „Proč je v místnosti tolik lidí?“, ačkoli tam byli pouze oni dva. Pečovatel, Džagadánanda prabhu, se ho zeptal: „Jsou to dobří lidé?“ Rádž prabhu se usmál a řekl jemně „Ó, ano“.

Oddělování od těla

Fyzické tělo postupně začne chladnout, počínaje končetinami. To způsobuje oddělování prány a subtilních smyslů, součástí

subtilního těla, od fyzického těla. (Čhandóga Upanišad 8.12.2-3, Védánta sůtra 2.4.7-8, ŠB 4.28.23). Buddhistický text z Tripitaky 1865 říká o příznacích budoucího těla: „V případě zrození mezi světci, poslední teplota těla [je] na temeni hlavy, mezi dévy v očích, mezi lidmi na srdci, mezi hladovými duchy na břiše, mezi zvířaty na koleni, mezi obyvateli pekel na chodidle.“

Je-li osoba velmi připoutaná ke svému tělu, může nějaký čas zůstat v kómatu ve snaze oddálit svůj odchod.

Odchod samotný probíhá skrze různé tělesné otvory, podle karmy a místa, kam odchází (Bg. 14.18), poté, co se „přetrhne stříbrná šňůra“. (Bible, kniha Kazatel 12:6)

Terminální neklid

Pokud je umírající člověk bezbožný a hříšný, objeví se u jeho smrtelného lože v roli ativáhika dévatů poslové Jamarádže zvaní Jamadútové. Jsou to hrůzu nahá-

nější, divoce a strašlivě vyhlížející osoby se zkrivenými rysy, černou pletí a ohnivými zježenými vlasy barvy mědi, a dotyčnou osobu pomocí subtilních provazů a řetězů násilně vytáhnou z jejího těla. Tato scéna umírajícího člověka velmi vyděsí. Jamadútové poté sbalí duši pokrytou jen subtilním tělem z myslí, inteligence a falešného ega do pytle, v němž ji vezmou k soudu do Jamarádžova sídla. Vlečou ji daleko po rozpálených vyprahlých písečných plochách, přičemž ji napadají různí další hrozní tvorové a koušou ji psi. Na této cestě příšerně trpí a touží, aby to již skončilo.

Stanou se duchy

Garuda Purána 2.2.8 uvádí, že ti, kdo spáchají sebevraždu (a obecně zemřou násilnou smrtí), se stanou duchy. Tato situace je plná utrpení a mohou se tedy snažit přivtělit k živým bytostem (různé úrovně posedlosti) nebo vstoupit do čerstvých mrtvol.

Proto je třeba mrtvá těla co nejdříve spálit, nejlépe ve stejný den, a pokud to není možné, měla by být v noci hlídána. Semena hořčice, náboženské knihy, oheň (máslové lampy, svíčky) a sluneční světlo duchy odpuzují. Například film „Ghost“ (Duch) nám ukázal svět, v němž existují duchové, parapsychologické síly, přízraky typu Jamadútů a zářivá nebeská sféra.

Když to však skončí, je předveden před Jamarádže, nelitostného poloboha, jenž vládne smrti a trestá hříšné. Je donucen přijmout utrpení na místě, které odpovídá jeho hříchům, v peklech v nejnižší úrovni vesmíru, přímo nad oceánem Garbhódaka. V této pekelné oblasti zvané Naraka je zhruba 27 pekelných míst.

Pekelná místa

Například osoba, jež se podílela na vraždění a pojídání nevinných zvířat, se dostane do Krimibhódžany, kde bude žít jako červ, který žere ocas dalšího červa, zatímco tento červ požírá ocas jemu. Takových pekel, která odpovídají spáchaným hříchům, existuje mnoho. Jejich úplný popis lze nalézt v poslední kapitole 5. zpěvu Šrímad Bhágavatamu.

Po takovýchto intenzivních a strašlivých formách utrpení je živá bytost znovu vržena do nižších životních druhů, které odpovídají jejím hříšným touhám v jejím lidském životě.

Lidé, kteří nejsou tak hříšní, mohou očekávat klidnější odchod z těla. Při umírání je za okamžik smrti označována chvíle, kdy duchovní duše pokrytá subtilním tělem z myslí, inteligence a falešného ega, odchází z hrubohmotného těla. Jemnohmotné tělo v rámci tohoto materiálního světa s duší cestuje stále, ať jde kamkoliv, a proto je živé bytosti během všech jejích rozmanitých životů zachována kontinuita hmotných zkušeností.

Osoba vědomá si Krišny se vydává přímo cestou vědomí Krišny, a tak se připravuje na návrat k Bohu

Naprostá temnota

Smrt může přijít z nejrůznějších příčin. Když však skutečně nastane, tak první věcí, kterou osoba zažije, je naprostá temnota. Vše je temné, trvá to však pouze okamžik. Nadduše, která se nachází hned vedle duše, začne ozařovat průchod, což se duši jeví jako světlo na konci tunelu. Ta temnota je vlastně tělo, které je však nyní mrtvé a postrádá vědomí, a duše jej teď poprvé vidí zevnitř.

Existuje 101 různých průchodů (Prašna Upanišad 3.6), jimiž můžeme z těla odejít. Ve chvíli smrti je možné projít pouze jedním z nich. Tyto průchody se nazývají nádi neboli kanály prány. Podle Garuda Purány 1.67 ke smrti dochází, když pracují současně obě hlavní nádi (v oblasti páteře), Idá a Pingalá. Za normálních okolností se střídají. Lze je chápat jako hlavní nervové či energetické kanály uvnitř těla, přesný lékařský ekvivalent však v dnešní době není k dispozici.

Jedinec se ale na cestu do svého příštího cíle vydává skrze jednu z nádi či tělesných otvorů. Víme, že ten, kdo odchází konečným či genitáliemi, půjde do nižších oblastí, zatímco ten, kdo tělo opouští některou z horních tělesných částí, půjde do vyšších oblastí. Ti, kdo odcházejí vrcholkem své lebky, otvorem známým jako brahma randhra, tj. místem, kde se setkávají tři lebeční kosti, dosáhnou sféry Brahmanu.

Subtilní tělo

Nadduše ozařuje pouze jediný z těchto průchodů. Vybírá ten, který přesně odpovídá předchozím činnostem živé bytosti, a jakmile je ozářen, duše se přirozeně snaží pohybovat se směrem ke světlu. Jakmile je mimo fyzické tělo, pocítí úlevu od břemene hmotné tělesné konstrukce a začne se pohybovat ke své příští formě, k níž je samovolně přitahována. V té době prožívá svět z perspektivy subtilního těla a vidí věci mnohem jasněji, než jak se dají vidět prostřednictvím současného těla. Jen si zkuste představit, kolikrát nádhernější musí svět být skrze duchovní oči!

Védánta-sútra popisuje, že nepřilíš hříšné osoby odcházejí na vyšší planety. Podle NDE (zážitků blízkých smrti) apod. se tam mohou setkat se svými zemřelými příbuznými. Po uplynutí doby určené svojí karmou se však musí vrátit zpátky na Zemi. „Živá bytost koná příslušné oběti, aby se dostala na určité nebeské planety. Když jsou poté na nebeských planetách její výhody získané obětí vyčerpány, vrací se na Zemi v podobě deště, přijme podobu zrna, to se stane potravou muže a přemění se ve sperma, kterým je oplodněna žena. Tímto způsobem živá bytost opět získá lidské tělo umožňující konat oběti, a celý koloběh může začít znovu. Tak neustále přechází sem a tam po hmotné cestě a trpí. Osoba vědomá si Křiš-

ny se však takových obětí straní. Vydává se přímo cestou vědomí Křišny, a tak se připravuje na návrat k Bohu.“ (Bg. 8.3 výklad, citace z Čhandógja Upanišady)

Modlitba v lůně

„Osobnost Božství Kapiladéva pravil: Pod dohledem Nejvyššího Pána a podle výsledků své práce se živá bytost neboli duše dostává prostřednictvím částice mužova semene do lůna ženy, aby přijala určitý druh těla.“ (ŠB 3.31.1)

Když je embryo staré asi sedm měsíců, je již dost vyvinuté pro podporu vědomí. Dítě se pak ve svém novém těle probudí a ihned se začne hýbat, občas zevnitř kope matku v marné snaze dostat se pryč z toho strašného sevření, v němž se nachází.

Je-li jedinec zbožný, pak tyto hrozné podmínky, kdy má paže a nohy ve skrčené plodové poloze přitlačené k hrudníku, způsobí, že se začne takto modlit k Pánu: „Ó Pane, tento stav je příšerný. Prosim, zachraň mne z této situace a dostaň mne hned pryč z tohoto lůna, a já slibuji, že Ti budu v tomto životě zaručeně sloužit.“ Jakmile se však narodí, začne být nadměrně přitahován ke všem objektům svého zájmu a ke službě, jež mu prokazuje jeho matka a členové rodiny. Následně na všechnu službu Pánu zapomíná a znovu zcela upadne do máji.

Vyhnete se procesu znovuzrozdování, není v žádném směru příznivý. 🙏

Certifikované kurzy Bhakti šástri & žákovský kurz

Bhagavad gítá, Nektar oddanosti, Nektar pokynů a Šrí Íšópanišad

Kurz povede Tirthakara dás, který vyučuje Bhakti šástri více než deset let, například v Indii, Indonésii, Turecku a USA.

Pro více info:

Mob./Whatsapp/Telegram/Signal:

+420 736 147 292

Email: tirthakara@gmail.com

Facebook: Tirthakara

Tomas Klemenc

Bhakti sanga 2024

Inspirace & letní setkání

Oddaní mě znovu oslovili, jestli bych nedokázal napsat pár řádků na téma bhakti sangy. Společnost oddaných je velmi vzácná, zvláště v rozjeté Kali juze, kde se lidé předhánějí ve vykořisťování Krišnovy přírody. Tamasické destrukci a devastaci se dnes říká klimatická změna a transformace ekonomiky. Moderní společnost, ve které žijeme, za posledních sto padesát let vydrancovala nerostné bohatství na celé planetě. V dolech zaměstnává děti z chudých afrických států nebo z chudých částí jihovýchodní Asie a děti pracují i na nočních směnách v továrnách.

Letos je ve světě nejvíce aktivních válečných konfliktů od konce druhé světové války. Odhaduje se, že letos bude potřebovat humanitární pomoc přes 339 milionů lidí po celém světě. To vychází na každého dvacátého třetího člověka na světě. V ČR je kontaminovaných přes 90 % studniční vody, která nevyhovuje hygienickým normám. Půda je kontaminovaná pesticidy a umělými dusíkatými hnojivy, které zabíjí půdní život. Proto jsme jen za posledních třicet let vyhubili přes 80 % hmyzu a přes 60 % ptactva. Vzduch je znečištěný průmyslovými emisemi, exhalacemi z letecké, lodní i kamionové dopravy. To jsou všechno tamasické a destruktivní lidské aktivity, které mají zajistit jen jednu jedinou věc – pohodlí. Miliony kusů spotřebního zboží, které se každý den vyrábí, jsou určeny jen ke zvyšování osobního pohodlí.

Absolutní trapas

Je to výsledek materialistického konceptu životního stylu, kdy člověk neakceptuje existenci Boha jako nejvyšší příčiny všech příčin. I kdyby člověk akceptoval Boha jen jako vše, co ho přesahuje a čemu nerozumí,

už by musel jednat v tomto světě jinak. Ale ani takovou jednoduchou neosobní definici nikdo nechce přijmout. Člověk si myslí, že je pánem tvorstva. Myslíme si o sobě, že jsme jediní inteligentní tvorové na planetě, přitom ani absolutně netušíme, jak fungují naše základní tělesné funkce jako dýchání a zažívání. Z pohledu Absolutní Pravdy je to jen absolutní trapas. Pán Krišna doporučil Uddhavovi, aby poté, co sám opustí pozemské zábravy, zde nezůstával, protože Země nebude místem pro zbožné bytosti.

Duchovní ozdravovna

Letní setkání Bhakti sanga je taková duchovní ozdravovna pro všechny, kteří jinak musí celý rok žít v této materialistické společnosti a být do určité míry její součástí, i když se nám to nelíbí. V Kali juze jsme příliš slabí, abychom mohli vzdorovat. Nemáme ani finanční zdroje, ani velké pozemky v odloučené, civilizaci zapomenuté lokalitě. Ale máme jednu a tu nejdůležitější věc, milost Krišny v podobě svatého jména a společnosti oddaných, kteří chtějí společně zpívat Haré Krišna mahá-mantru a tím se vzdalovat tamasickému materialismu.

Svět v sattvě

Organizátoři festivalu chytré sestavili bloky denního programu. Ranní sattvická část dne je samozřejmě určená chrámové sádhaně. To je moje nejoblíbenější část dne. Ten čas před osmou hodinou ránní, kdy je svět v sattva guně, můžeme se soustředit jen na džapu, Božstva, svatě jméno a Šrímad Bhágavatam.

Po snídani bude dopolední vzdělávací blok se semináři, kde můžeme načerpat duchovní inspiraci. V tuto dobu bude i program pro děti. Po odpoledním prásadám je další velice důležitý blok, kdy si mohou oddaní odpočinout, načerpat síly a vzájemně se sdružovat bez společného programu. Tohle je velmi důležitá novin-

ka. Organizátoři vyslyšeli návrhy a žádosti oddaných o tento volný blok. Je důležité, aby oddaní měli dostatek prostoru pro navazování nových přátelství, nebo aby si mohli někteří spolu popovídat po mnoha letech. Je dost možné, že se na festivalu setkám s některými oddanými po deseti letech. Těším se na to. Každý z nás šel svým osudem a po cestě získával mnoho užitečných realizací. Budeme mít prostor na to se sdružovat a sdílet naše životní zkušenosti.

Náma jagja

Od páté hodiny odpolední bude až do devíti do večera nejdůležitější blok celého festivalu. Centrem

každého společného setkání svatých osob je oběť. V dávných védských dobách svatí králové organizovali velkolepé ohňové oběti za účasti polobohů. Oběť je základem úspěšné civilizace. Proto budeme každé odpoledne společně provozovat Náma jagju. Byl bych rád, abychom dokázali mít správný přístup k tomuto bloku. Je to ta nejdůležitější část našeho festivalu.

Podobně jako se světci a mudrci sešli v lese Naimiśáranja, sejdem se v rekreačním areálu Hrachov, abychom se mohli společně věnovat juga dharmě.

Jediná medicína

Jen se podívejme, jak se Kali juga rozjela za posledních pět let. Je to neuvěřitelné, jak celosvětově lidstvo degeneruje, stává se víc a víc sobecké, vykořisťující a kruté.

Desítky aktivních násilných válečných sporů po celé planetě se rozhořívají. Stovky milionů lidí trpí hladem, následky válečných konfliktů i následky přírodních pohrom a katastrof, jako jsou zemětřesení, povodně, požáry nebo hurikány.

To jsou všechno symptomy Kali jogy. Jsou vidět zřetelněji a silněji po celém světě. Víme, že společné zpívání svatých jmen Krišny je jediná medicína na všechny nemoci Kali jogy. Pojďme to vzít vážně. Usedneme všichni společně k několikahodinové oběti pro dobro celého světa. Mise Pána Čaitanji je rozšiřovat transcendentální zvukovou vibraci svatých jmen po celém světě. Budoucnost je v našich rukou. Těším se na vás na všechny. Harér náma harér náma harér náma... 🙏

Mise Pána Čaitanji je rozšiřovat transcendentální vibraci po celém světě

Význam Haré Krišna mahá-mantry

Zpívání transcendentální vibrace Haré Krišna, Haré Krišna, Krišna Krišna, Haré Haré/ Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré je vznešenou metodou pro obnovení našeho transcendentálního vědomí.

Jakožto živé duše jsme všichni původem duchovní bytosti, které si jsou vědomy Krišny, ale vzhledem k odvěkému styku s hmotou je nyní naše vědomí znečištěné hmotným prostředím. Hmotné podmínky, ve kterých v současnosti žijeme, se nazývají májá neboli iluze. Májá znamená „to, co není“. A co je touto iluzí? Iluzí je, že se snažíme být pány hmotné přírody, zatímco jsme ve skutečnosti v pevném sevření jejich přísných zákonů. Když se služebník uměle snaží napodobovat všemocného Pána, nazývá se to iluze. Snažíme se vykořisťovat zdroje hmotné přírody, ale ve skutečnosti se čím dál více zaplétáme do jejich složitých zákonitostí. I když tedy svádíme těžký boj o nadvládu nad přírodou, jsme na ní stále více závislí. Tento iluzorní boj můžeme okamžitě zastavit, obnovíme-li své věčné vědomí Krišny.

Haré Krišna, Haré Krišna, Krišna Krišna, Haré Haré je transcendentální proces k obnovení tohoto původního, čistého vědomí. Zpíváním této transcendentální vibrace můžeme ze srdce odstranit veškerá mylná pojetí. V podstatě se všechna zakládají na chybném vědomí „jsem pánem všeho, co znám“.

Vědomí Krišny není neprirozený stav mysli, je to původní přirozená energie živé bytosti. Nasloucháním

transcendentální vibraci se vědomí Krišny obnoví. Tato nejjednodušší forma meditace je doporučena pro současný věk. Můžeme také sami zažít, že díky zpívání mahá-mantry neboli „velkého osvobozujícího zpěvu“ lze okamžitě pocítit transcendentální extázi pocházející z duchovní úrovně. Máme-li hmotné pojetí života, horlivě se snažíme získat smyslový požitek, jako kdybychom patřili k nižším zvířecím druhům.

Živá bytost, která stojí o něco výše nad tímto stádiem uspokojování smyslů, se zabývá mentální spekulací s cílem uniknout z hmotného zajetí. Ještě výše se nachází ta inteligentní osoba, která se snaží nalézt nejvyšší příčinu všech příčin, uvnitř i vně. A když někdo překoná úroveň smyslů, myslí a inteligence a dosáhne duchovní realizace, pak je na transcendentální úrovni.

Zpívání Haré Krišna mantry přichází z duchovní úrovně, a proto tato vibrace překonává všechny nižší mantry a rovněž není vůbec zapotřebí mentální spekulace či intelektuálního přizpůsobení se. Zpívání mahá-mantry je spontánní, přichází z duchovní úrovně a každý se tedy může přidat bez jakékoliv předchozí kvalifikace.

Slovem Hará se obracíme na Pánovu energii a slovy Krišna a Ráma oslovujeme samotného Pána. Jak Krišna, tak Ráma znamená „nejvyšší blaho“, a Hará je Pánova svrchovaná energie blaženosti, která nám pomáhá Pána dosáhnout. (Slovo Hará se v pátém pádu mění na Haré.) Tato tři slova - Haré, Krišna a Ráma - jsou transcendentální semínka mahá-mantry a jejich zpívání je duchovním voláním Pána a Jeho energie, aby ochránil podmíněnou duši. ॐ

**HARÉ KRIŠNA
HARÉ KRIŠNA
KRIŠNA KRIŠNA
HARÉ HARÉ
HARÉ RÁMA
HARÉ RÁMA
RÁMA RÁMA
HARÉ HARÉ**

Maháharinám v Amsterdamu

Jednou, až budeme umírat, až budeme jako kapsy naruby, až budeme jako pasti bez návnady, zeptáme se asi sami sebe, co jsem udělal v životě opravdu dobře. A mně tam doufám vyskočí, že jsem byl v Amsterdamu na harinámu, s Kadambou Kánanou Svámim, i bez něj. A budu moci v klidu vydechnout. Žil jsem!!

„Tak jsme v Amsterdamu. V tomto světě je mnoho sídel Pána - Dváráká dhám, Májápur dhám, Vrindávan dhám, ale nejvíce nesvatý je Amsterdam, protože lidi jsou tu zatraceně bezbožní. Takže my přijdeme na festival na oslavu krále s harinámem. Je to velká příležitost zpívat svatě jmého, všichni jsou ve festivalové náladě, a tohle je ta nejochotnější věc, která se kdy

Amsterdamu stala.“

Parašurám dás, Anglie

„Harinám, to je tam, kde se skutečně žije. Jestli jsme ještě nezažili pořádný harinám, tak jsme nezažili, co znamená život. Život se odehrává na harinámu, zvláště na King's Day v Amsterdamu. To je hlavní den pro harinám v Evropě. Je to okamžik souboje. Souboje mezi materiální a duchovní energií. Tenhle souboj je tady tak viditelný a vnímatelný pro všechny, všichni mohou vidět, že ti, co tady dělají skutečné životní párty, tak to jsou tady v Amsterdamu jen Haré Krišna oddaní, ačkoliv všich-

ni ostatní zkusí mít »good time« a cítit nějakou radost, protože je festival. Ale ti, kdo skutečně cítí nějakou blaženost, jsou ti Haré Krišna, a to je ve významu harinámu – stát se opravdu blaženým a zpřístupnit tu blaženost všem ostatním.“

Gódrum dás, Německo

„Mahá harinám v Amsterdamu je velice pěkný, velice pěkné vibrace, velice pěkní lidé a zpívání Haré Krišna je to nejlepší, co můžeš dělat.“

bhakta Stuli, Německo

„Jsem velice překvapená, jak moc je tady lidí. Harinám s tolika lidmi jsem neviděla od konce osmdesátých, začátku devadesátých let v Londýně. Je to absolutně úžasné, tady musí být oddaní ze všech evropských zemí, které si můžete představit. Je velice naplňující vidět

tolik lidí, jak se přidávají a zpívají Haré Krišna na Kings Day v Amsterdamu.“ **Mókšalakšmí dévī dásí, žákyně Šríly Prabhupády, Anglie**

„Moc jsem nespál, takže jsem byl první půlku harinámu úplně vyřízený. A pak jsem dostal milost Čaitanji Maháprabhua a Gurua Mahárádže, úplně to zmizelo a tancoval jsem a tancoval a byla to extáze!“

Madhukánta dás, Česko

„Včera jsme byli na Vjásapúdzě Kadambý Kánany Svámího a dneska tady cítím jeho přítomnost. Myslím, že je tady stejně jako v minulosti. Díky jeho společnosti, jeho pokynům, přednáškám, kirtanům to může každý cítit podobně. Jsem moc šťastný ve vědomí Krišny. Nejsm si tedy úplně vědomý Krišny, ale tohle je úžasný, nádherný pro-

ces, který funguje. Nezáleží na tom, co děláš, a i když máme svoje pády, jen se prostě vrátíš a ten proces funguje. Pokud teda neurážíš nějaké oddané, ale i když někoho urazíš, jdi za ním, omluv se a pokračuj dál. Tohle je nejfantastičtější a nejveselejší hnutí. Je to tak dobré, že je to úplně mimo realitu.”

Vamší Vadan dás, Bulharsko

„Jsem na King’s Day poprvé a je to skutečně úžasné, je to fantastické! A oddaní jsou... nedá se to vysvětlit... mají tu vášně nepřestávat a jít dál a dál. A každý, kdo předzpívává, jen přeskočí z jednoho tempa do druhého a hned to jede. Všechna sláva Kadambovi Kánanovi Svámímu!”

Giridhárí Púdzá déví dásí, Nigérie

„Jsem doopravdy šťastná, že tady jdu se všemi ostatními, s naší du-

chovní rodinou. Je to moc hezké, je tady super energie, celou dobu tančíme, zpíváme a tančíme a máme spoustu legrace.”

Mitravindá déví dásí, Německo

„Na King’s Day do Amsterdamu jezdíme každý rok, protože Guru Mahárádž chtěl, abychom tady byli. Máme to jako takové poslání - že tu budeme každý rok na harinámu. A budeme rádi, když tady bude každý rok víc a víc oddaných, a hlavně z Česka, protože ti udělají největší show. To je moje přání - aby se tady každý rok sešlo víc a víc oddaných.”

Ānanda Kišórí déví dásí, Česko

„Je to tady krásné. Harinám sankirtan, je tady spousta lidí a jsou v oranžové, takže Haré Krišna tady úplně zapadne. Barevní lidé - je to festival

barev, je to ideální na harinám a přiblížit lidem Haré Krišna. Tancuji s námi, samozřejmě pijí alkohol, kouří trávu a všechno možné, ale zapojí se do harinámu. To je nejdůležitější. Jsou zaměstnaní v oddané službě. Sice nevědomé, ale dělají pokrok. A samozřejmě rozdáváme knihy. Rozdáme tu tunu knih.”

Goura Karuna dás, Česko

„Tohle je nejlepší King’s Day, na kterém jsem kdy byl. Byl jsem třikrát. Jednou mě bolela noha a jednou strašně přšelo, takže tenhle byl nejlepší. A kirtan byl úžasný, já se cítím skutečně očištěný, vidět všechny ty oddané, slyšet kirtan. Já skutečně cítím, že tohle je nejlepší, lepší než všechny Rathajátry, protože tady je jen pořádný kirtan. Na Rathajátře se vždy děje spousta věcí, ale tady je jen pořádný kirtan, a mnoho hodin.

Lituju jedné věci - můj zesilovač přestal po 4 hodinách fungovat, to je pro mě dost problém, ale nevádí, miluji to tady a těším se na příští rok!"

Mahávišnu Svámí

„Harinám v Amsterdamu je nejúžasnější zážitek a vůbec nejlepší podoba harinámu, jaký jsem kdy zažil: Doposud jsem zažil jen malé harinámy. Malé skupiny, a než se to rozpumpovalo do extáze, tak to vždycky zabralo minimálně půl hodiny. Tady jsme tou extází už začali, jeli jsme v kuse minimálně pět hodin, než bylo prasádam. A těch pět hodin, to byla čistá extáze, čisté šílenství, doporučuji každému to zažít. Nemělo by to být jen jednou za rok na King's Day, ale ideálně každý den.“

bhakta Ádí Puruša, Česko

„Harinám, to je speciální příležitost. Každý jde ven a je v slavnostní náladě, a když přijdeme my, tak jsou tak

akorát opilí, aby začali bez váhání, bez nějakých bloků od falešného ega zpívat Haré Krišna. Z plna hrdla křičí mahámantru, dostanou mantru do svých uší, do hlavy a doufám, že taky do srdce. Je to tady vždycky velmi energické a všem doporučuji, ať přijedou a prohloubí svoje pochopení harinámu.“

Nitái Páda Kamala dás, Slovinsko

„King's Day v Amsterdamu je jeden z největších a nejlepších harinámů na světě. Přijede sem dvě stě až tři sta oddaných oblečených v oranžové. A celé město je v oranžové. Když oddaní přijedou v náladě dávání svatého jména, tak se to přesně hodí do té party nálady na Kings Day v Amsterdamu. A když lidé vidí, že se opravdu bavíme, nutí je to se k nám přidat. Oni mají svoje party, svoji hudbu, svoje pivo a trávu, ale můžou vidět, že oddaní jsou mnohem víc nahoře a zůstávají

nahoře napořád. A nepotřebují jejich věci, protože mají něco lepšího, mají mahámantru, mají jeden druhého, mají společnost oddaných a dostávají požehnání od Kadamby Kánany Svámího. Tenhle King's Day je větší než život, je to vesmírná záležitost, jsem si jistý, že se účastní i polobozi, protože tady proudí tolik milosti, pro ty nejpokleslejší. Amsterdam je tak pokleslé místo, myslí lidé jsou tady tak zničeny zakázanými činnostmi, v podobě drog, sexu a podobně. Zneužívání sama sebe se tady odehrává ve velkém, ale z nějakého důvodu sem Pán Šrí Čaitanja poslal tolik oddaných v ten nejdůležitější okamžik, aby zaujali tolik podmíněných duší. A to je, proč to musíme dělat každý rok a potřebujeme víc a víc oddaných. A ne jen, aby zachránili podmíněné duše, ale aby viděli sílu milosti Pána Čaitanji.“

Harinámánanda dás, Austrálie

Zdravá varianta mlsání jen tak na lžičku, ale také na palačinky, na pečení, do smoothie, na kaše, na pečivo...

Obsahuje pouze základní suroviny prémiové kvality a díky přidanému ghí je krémové konzistence.

Složení: Bio lískové ořechy, Bio med, Bio ghí - máselný tuk, vanilka a karob

**SLADKÁ A DOBRÁ
GHÍTELA = ZÁZRAK!**

nakuphrou.cz

Kaiserka s kmínem

Recept poskytl
Bradža Rání déví dásí

Vypracujeme těsto, které necháme kynout na teplém místě cca 1 hodinu. Z vykynutého těsta vytvarujeme bulky, které potřeme jogurtem, posypeme semínky a stlačíme formou na kaiserky. (Dá se koupit v prodejnách Tescoma) Necháme na plechu s pečicím papírem kynout ještě 20 minut. Pečeme na 200 °C 15 minut do zlatova.

Hotové kaiserky necháme vychladnout na mřížce.

S láskou a oddaností obětujeme Šrí Krišnovi.

250 g hladké mouky
150 g pšeničné mouky celozrné
100 g polohrubé mouky
2 čajové lžičky soli
1 čajová lžička českého kmínu
3 polévkové lžíce slunečnicových semínek
3 polévkové lžíce lněných semínek
1 kostička droždí
50 g oleje
350 g vlažné vody